

LI SER DAXWAZA PDK ÎRANÊ, GELÊ KURD LI KURDISTANA ÎRANÊ BÛ ENDAMÊ "UNPO"YÊ

Daxuyaniya Deftera Siyasî Ya
PDK Îranê Derheq Pîfnoma
Nehem ...

2

Nûneratî Di "UNPO"ê De

3

"UNPO" Dergehek Ji Bo
Navneteweyîkirina Pîrsa Kurd

4

Cudabûnên Nava Refên PDK
Îranê, Sedem û Encamên Wan!

Beşa 2

7

Gavêk Dîn Ya Paşverû

11

GERDÛNÎBÛNA
MIROV

14

Di Destkevteke Din Ya Dîrokî De,
li ser daxwaza PKD Îranê, gele
Kurd li Kurdistanê Rojhilat weke
Endamê Rêxistina Neteweyên
Bênûner (UNPO) Hate Wergirtinê

Daxwaza endambûna PDK Îranê di
yekemîn civîna asayî ya Desteya
Serokatîya vê Rêxistinê de ku di rojên
1 - 3'ê Şibata 2007'an de, li avahiya
Parlemena Ewropayê li Birûkselê pêk
hat, piştî nixandineke kûr û berfireh
hate pejirandin.

Ji berrava 4'ê Şibata 2007'an
şûnve, PDK Îranê wekî yek ji endamên
eslî yê "UNPO"yê û nûnerê gelê Kurd
li Kurdistanê Îranê tê naskirinê.

Bidestxistina vê destkevte gaweke
gîrîng ya navneteweyî û bidestxistiyêke
dîrokî ji bo gelê Kurd li Kurdistanê
Rojhilat tê hesabandin.

Siyasetvanê Kurd, birêz **Ebdula
Hicab** wekî nûnerê PDK Îranê û
Kurdistanê Rojhilat di civîna serokatîya
"UNPO"yê de beşdar bûbû. Deqa

axavtina Birêz Hicab li ser malpera me bixwînin...

Rapor, nivîsar û nûçeyên berfireh di vê derbarê
de li ser malpera me û her wiha vê hejmarê Agirî
(57) de bixwînin....

Kesayetiyê Navdar Yê Kurd, Profesor
Şekroyê Xudo Wexera Dawiyê Kir

Di du Behînameyên cuda de, PDK Îranê û Rojnameya Agirî
sersaxî dan neteweya Kurd û malbata nemir Şekroyê
Mihoyê Xudo

Rûpela 10

Dr. Xusro Ebdulayî, Bêrpirsiyarê Têkiliyên
Navneteweyî Yê PDK Îranê di

Hevpeyvîna di
R. 5 -6'an de

"PROGRAMA ETOMÎ
YA REJÎMÊ, PİRSEK E
KU AŞTIYA CÎHANÎ
DIXE XETERÊ"

Hevpeyvînek Li Ser Rewşa
Ziman û Edebiyata Kurdî,
Bi Evdile Koçer Re

Hevpeyvîna di R. 12-13'an de

Daxuyaniya Deftera Siyasî Ya PDK Îranê Derheq Birêveçûna Pişnoma Nehemîn Ya Komîteya Navendî

Ji bo agehdarbûna tev aliyekê em radigehînin ku Komîteya Navendî ya PDK Îranê, hilibijartiya Kongireya

13'êhem ya partiyê, seet 9:30'ê sibêdeya roja çarşem, 11'ê Rêbendana 1385'ê Rojî hevberî 31.01.2007'an, pişnoma xwe ya nehemîn bi beşdariya endamên Eslî, Cihgir û Şêwirdarên Komîteya Navendî lidar xist û piştî çar rojan karê berdewam, êvariya roja şemî, 03.02.2007'an, dawî bi karên xwe anî.

Piñnomê bi îlankirina deqîqeyekê bêdenî bo rêzgirtin ji canê paqij yê şehîdan û pejirandina destûra kar û bernameyên dema civînan dest pê kir.

Piştê hevalê xebatkar Mistefa Hicrî, Sekreterê Giştî yê PDK Îranê ji aliyê Deftera Siyasî ve şîrovekek siyasî di derbarê rewşa herêmê, Îran û Kurdistanê û bûyerên girîng yê navbera du piñnomên heştêmîn û nehemîn yê partiyê de, pêşkêşî beşdarên civînê kir. Di vê şîroveyê de bi awayekî taybetî li ser maytêkirinên Komara Îslamî ya Îranê di nava kar û barên welatan, nemaze Lubnan, Îraq û Felestinê de bal hatibû kişandin û haydana girûpên tundajo ji bo têkdana tenahî û bêewlekirina van cihane ku encama wê destavêtin û maytêkirinê, xelkê Lubnanê tevî xisareke zaf ya malî û ziyaneke berçav ya canî berbirû kir û aliyên Felestinî li dijî hev rêxist û alozî û dijarî di wê deverê de zêdetir û agirê şer di navbera wan de da geşkirin. Li Îraqê bi destavêtin û piştevanîkirin ji destek û taqimên tundajo û kiryarên têkderane û xirabkarane yê xwe bi awayeke berçav xurt kir û zêdetir da xuyakirin ku çî rejîmeke li dijî aştiyê, maka xirabkarî û şer çekirinê ye. Lewra jî civaka cihanî û welatên herêmê bêtir metirsiyên çavkanîgirtî ji naveroka wê rejîmê û siyaseta û kiryara xirabkarane kirin û ber bi pêşgirtina siyaseteke hevbeş li dijî wê rejîmê gav avêtîye.

Siyaseta biîsrarbûna Komara Îslamî ya Îranê li ser zengînkirina Uraniyûmê û xwe parastin ji daxwazên civaka cihanî ji bo dîrketina wê rejîmê li bîdestxistina çekên Etomî, aqibet biryara 1737'an ya Konseya Ewlekariyê ya Rêxistina Neteweyên Yekbûyî jê ket ku hinek ceza ji bo Komara Îslamî ya Îranê ji xwe girtiye û renga bi domkirina siyaseta heya niha ya wê rejîmê di wê derheqê de, cezayên tundtir û gavên din yê civaka cihanî jî di şûn de be û Îranê ber bi rewşeke aloz û nebaş û heya tevî çarenivîseke reştîr rû bi rû bike.

Di şîroveya Polîtîbîroyê de qala tundtirbûna liv û lebatên serberedayî û tepeserkarane ya rejîmê derheq hemû xelkê Îranê û nemaze neteweyên bindest yê welat û kuştin, girtin û zext û

givaşxistin bo ser azadîxwazan hatibû kirinê. Her wiha bêzariya zêdetir û nerazîbûna berfireh ya xelkê hatibû destnîşankirin ku wê çendê jî Komara Îslamî ya Îranê di hundirê welat de bi rewşeke nû re berbirû kiriye. Bi vî awayî Komara Îslamî pitir kete ber zext û givaşa derveyî û derbarê kirîza rejîmê di asta civaka cihanî û welatên herêmê de, yê ketiye rewşeke nebaştir û hem di hundirê welat de tevî nerazîbûna zêdetir ya xelkê berbirû bûye.

Di pareke din ya bernamêya karê piñnomê de, ji aliyê Komîsyona Siyasî – Nîzamî ve derheq cudabûna hejmareke ji

Kadro û Pêşmergeyan û veqetandina refa xwe ji PDK Îranê raporek hate pêşkêşkirinê. Di vê raporê de qala hewl û xebatên rêberiya partiyê ji bo berlêgirtin ji wê cudabûnê û karê şanda diyarîkirî ji bo gotûbêjê bi armanca peydakirin rêyên çareserkirina pîrgirêkên hundirîn, sedemên vê veqetiyânê, helwest û gavên partiyê, piştî cudabûna wê girûpê û karê şanda aramkirina rewşê, helwest û liv û lebatên PDK Îranê li hember wê komê di pêşerojê de, helwesta rêxistinên siyasî li hember wê veqetiyânê û helwest û xuyakirina piştigiriya berfireh ya endam û alîgirên partiyê û piştevaniya civatên xelkê Kurdistanê bi hûrî ketin berbasê. Beşdarên piñnomê di wê beşê de jî bi awayekî çeleng beşdarî basa li ser tev aliyên wê pîrsê bûn û serbarê nêrehtbûn ji wê veqetiyânê û şermazarkirina wê, hatin ser wê baweriyê ku wê cudabûnê ji ber sedemên siyasî nebûye.

Her wiha piñnomê li ser wê yekê tekez kir ku heke ev kome naveke din cuda ji navê Partiya Demokrat ya Kurdistanê, ji xwe re diyarî bikin, derfet û delîveya curek alîkariyê dê pêk were û îmkana hebûn di hevberî yan komeleyeke berfirehtir pêk tê.

Di wê parê jî basên civînê de Komîteya Navendî ya PDK Îranê bi çavê rêz û hurmetê ve mêzeyî helwest û hewlên hêzên siyasî yê dost û dilsozên PDK Îranê, bi taybet du hêzên sereke ên Kurdistanê Îraqê, PDK'ê û YNK'ê kir. Her wiha piñnomê

spas û pêzanîna xwe ji bona piştigiriya germ û peyman nûkirina civatên xelkê Kurdistanê kir ku di wê rewşê de ji PDK Îranê re xwedî derketin. Piñnomê rêz ji helwesta jêhatî û nîşandana sozdariya dubare ya endam û alîgirên partiyê li hember PDK Îranê û fîdakarî û ked û zehmet û karê berçav yê Kadro û Pêşmergeyên partiyê bilind hesaband û ev yek gelek girîng nîrxand û spasiya wan kir.

Di pareke din ya karê piñnomê de, rapora komîteya kar û barên partiyê li derveyî welat di warên rêxistin, peywendî û ragihandinê de, ji aliyê berpirsiyarên wan beşan ve hate pêşkêşkirin. Beşdarên civîna Komîteya Navendî ya PDK Îranê dîtîn û nêrînen xwe li hember kar û çalakiyên partiyê li derveyî welat bi rizamendiyê ve xuya kirin û gelale û bernamêya pêşniyarkirî ya wê komîteyê ji bo kar û barên pêşerojê bi hinek têdîtinan ve bi jêhatî û baş zanî û bi Deftera Siyasî rasipard ku li gorî îmkanê ji bo serxistina wan pirograman gavan bavêje.

Di beşke din ya karê piñnomê de, erk û nêrînen partiyê hatin şîrovekirin û civînê li ser wê çendê tekez kir ku bernamê, proje û armancên diyarîkirî yê Kongireya Sêzdehemîn ya partiyê di çarçoveya sistemekî nû û îroyîn de bicih bîne.

Di beşeke din ji karê piñnomê de, berpirsiyarên parek ji organa hatin diyarîkirin û her wiha birêz **Mecîd Heqî**, Berpirsiyarê Beşa Ragihandina Komîteya Kar û Barên Partiyê li derveyî welat, wek endamê cihgir yê Komîteya Navendî, Xûşka **Şikofe Qubadî** û Xûşka **Miryem Elipûr**, Kekê **Ebdulriza Kerîmî** û Kekê **Sadiq Zerza** wekî endamên Şêwirmend yê Komîteya Navendî hatin hilibjartin.

Di dawîya xebatên piñnomê de, Komîteya Navendî hate agehdarkirin ku piştî hewildaneke berbiçav û berdewam, roja 2'yê Şibata 2007'an, weke nûnerê neteweya Kurd li Kurdistanê PDK Îranê bi endamê Rêxistina Neteweyên Bêûner (UNPO) a navneteweyî hatiye wergirtinê. Piñnomê eva bi gaveke din ji ber bi pêşveçûnê û destkevteke berçav û mezin ji bo PDK Îranê û tev xortên neteweya Kurd li Kurdistanê Îranê hesaband û şabûn û kêfxweşiya xwe di wê derheqê de da xuya kir û pîrozbahî ji xelkê Kurdistanê kir.

Beşdarên civîna berfireh ya Komîteya Navendî ya PDK Îranê piştî bi encamgihandina erkên diyarîkirin yê piñnomê bi seheke tejjî ji canê alîkarî û hêvî bi serkevtinê, demjimêr 18'ê êvariya roja şemî, 3'ê Şibata 2007'an, dawî bi kar û xebatên xwe anî.

**Partiya Demokrat ya Kurdistanê
Îranê
Deftera Siyasî
04.02.2007**

Nûneratî Di "UNPO"ê De

Ebdula Hicab

Di civîna Desteya Serokatîya Rêxistina Netewe û Gelên bê Nûner (Unrepresented Nations and Peoples

Organization) ku di roja 1 heta 3'ê Şibata 2007'an de li avahiya "Altiero Spinelli" ya Parlemana Ewropayê li Birûksela serbajarê Beljîkayê de birêve çû, daxwaza PDK Îranê ji bo endamwergirtina gelê Kurd li Rojhilatê Kurdistanê di vê rêxistinê de hate qebûl kirinê.

PDK Îranê heyameke berbiçav bû ku weke çavdêr têkilî bi rêxistina "UNPO"ê re hebû û bi pişikdarîkirin di civîna civata giştî ya vê rêxistinê di Çirîya Pêşîn ya 2006'an li bajarê Taype a welatê Taywanê de, gavekê ji endametiye nêzik bibû. Lê vê carê dûyariya dûr û dirêj ya di navbera çavdêrî û bi endambûnê de bezand û di vê ezmûn û ceribîna dîplomatîk de ji serkevtiyane derket. Piştî biryara serokatîyê, pêvajoya siyasî û asayî ya bi endambûnê eva ye ku beşîna fermî ya endametiye di civîna pêşîn ya civata giştî de pesend bike.

Eva ku misoger bûye eva ye ji roja 4'ê Şibata 2007'an ve Alaya Kurdistanê û çihê Rojhilatê Kurdistanê di nava gelên din yê bènûner de hatiye destnîşankirin û di prosesa rizgariya neteweyî de, em jî tevî gelên hevqeder yê xwe di qada cîhanî de bi dengeke hevpar ve dê tevbigerin.

"UNPO" rêxistineke medenî ya cîhanî ye ku li çihê welatan, endametiya neteweyan bi bingehe digire û li ser bingeha demokrasî û mafên gelan ji bo diyarîkirina çarenivîsa siyasî ya wan dixebite. Endamên vê rêxistinê her weke di rêbazên giştî yê wê de hatiye, pêk hatiye li gelên xwecih (bomî), neteweyên welat lêdagîrkirî, kêmanî û ew welatên serbixwe yan herêmên xwebirêvebir ku bo parastina mafên kulturî û mirovatî yê xwe hev girtin. Endamên rêxistinê bêdestêwerdan di kar û barên hev de, bo peydakirina rêçareyên aştiyane ji bo ew pirs û dozên ku pêwendî bi jîyan û çarenivîsa wan ve heye û cehdê dikin û dixebitin ku siyaseteke jîngehparêziyê birêve bibin.

Merema sereke ya rêxistina "UNPO"ê eva ye ku daxwaza siyasî ya her neteweyekê bi vî awayî ku netewe bi xwe diyarî dikin, di cîhanê de bide nasandinê û biryara hemû endamên wê li ser awayên diyarîkirina çarenivîsa wan piştgirî lê bihê kirinê. Tevî cudahiya biryar û metoda diyarîkirina çarenivîsê, aliyê hevbeş yê endamên "UNPO"ê nebûna nûneratiya wan di civakên dewletî û Rêxistina Neteweyên Yekbûyî de ye. Armanç ji pêkhatina vê rêxistinê di sala 1991'ê de eva bû ku dûyariya navbera sîstema îro ya cîhanê û dezgeh û saziyên siyasî teji bike û dengê fetisandî yê neteweyên bêdewlet bigihîjîne

cîhanê.

Her çend rêxistina "UNPO"ê pêwendiya rêxistinî, anku girêdayî bi tu yek ji wan rêxistinane nine ku nûneratiya welatên serbixwe bikin, lê him bo rêxistina UN'ê him jî bo komîsyona Mafê Mirovan ya vê rêxistinê, weke çavkaniyeke girîng ya zanyarî û agadariyan li ser gelên bêdewlet tê hesabandin. Lewra "UNPO" weke terîbûn û dengê gelên bê nûner di cîhanê de hesab jêre tê kirinê û roj li pey rojê girîngî û hitbara wê diçe jor.

Di Kurdistanê de, tevî wê ku nav û dengê rêxistina "UNPO"ê mêjdem nine ku ketiye rojê siyasî ve, lê pêtir ji 16 sal e ku ev rêxistina û daxwaza gelê Kurd rêvîngên rêyekê ne. Ji aliyê gelê Kurd ji Başûrê Kurdistanê ve Partiya Demokrat ya Kurdistanê û Yekîtiya Nîştîmanî ya Kurdistanê endamên "UNPO"ê ne û ji sala 1991'ê ve di vê rêxistinê de pişikdar in. Herwiha Hikûmeta Herêma Kurdistanê pêwendiyekê xurt bi "UNPO"ê re heye, lê ji Bakûr û Başûrê Rojavayê de heya niha tu partî û rêxistineke siyasî weke endam nehatiye wergirtinê û daxwaziyeke bi vî awayî jî heya niha negihîştîye desteya serokatîya "UNPO"ê.

Ji aliyê din ve gelên hevqeder yê me di Îranê de cehda endametiye di vê rêxistinê de didin û pêregihîştin bi daxwaziya gelê Belûç bo endametiye di rojê desteya birêveberiya "UNPO"ê de ye. Gelê Ereb li Ehwazê endamê vê rêxistinê ye û Dr. Kerîm Abidiyan, berdevkê Partiya Hevberiya Demokratîk a Ehwazê endamê çalak û jêhatî yê desteya birêveberî ya "UNPO"ê ye. Hevdem tevî gelê Kurd, gelê Azerbaycana Îranê jî ji rêya Bizava Neteweyî ya Azerbaycana Başûrê ve bû bi endamê vê rêxistinê.

Di nava neteweyên endam di "UNPO"ê de, heya niha 6 endam û ji vana her sê welatên Baltîkê: Lêtônî, Lîtvani û Stonî piştî bîdestveanîna serxwebûnê, bûn bi endamên Neteweyên Yekbûyî û ji endametiya "UNPO"ê derketin. Lê welatên weke Taywan û Abxaziya ku herçend xwedî statûyek serbixwe ne, niha jî her wek endamên çalak yê rêxistinê kar dikin û di refa neteweyên hevqeder de mane. Hejmara endamên rêxistinê vê gavê 69 endam in.

Ji aliyê din ve, şanda PDK Îranê bi pişikdariya xwe xerîteya siyasî ya Rojhilatê Kurdistanê bi hemû partî û rêxistinên siyasî yê nû û kevn yê amadebûyî da nasandinê û ew xatircem kirin ku di tu dem û qonaxekê de ji dîtina berjewendiyên partîtiyê ve naxebitin. Bi vê wateyê ku nûneratiya PDK Îranê dê bibe tîrbûna hevpar ya hemû gelê Kurd li aliyê medenî û siyasî yê opozîsyonê ve ku destê wan bi tîrbûnên navneteweyî re nagihîje.

Birz Ebdula Hicab di civîna "UNPO"yê de

Wergirtina gelê me di rêxistina "UNPO"ê de tê wateya nuqte guhartineke siyasî û herwiha bawernameyêke dîplomatîk e ku xebata rewşa û berheq ya neteweyî a me di Rojhilatê Kurdistanê de bîdestve anî. Bo PDK Îranê jî zêdebûna şanaziyeke din bi hejmara şanaziyan dîrokî yê dinê ku di dîroka tekoşîna xwe bo rizgariya neteweyî ya me de tomar kiriye. Hemû cehd û tekoşîna Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê nasandina xebata rewşa û berheq ya neteweya me bi dezgeh û navendên cîhanî ye û di vê derheqê de partiya me endametiya di "UNPO"ê de, ne wek alaveke bazirganî ya siyasî, belkî weke gavek ber bi rizgariya neteweyî bikar tîne.

Lê bi bêtir piştewaniya civatên xelkê Kurdistanê û dengeke teba di nav refên tevgerê de, ne ev destkefta û ne jî şanaziyan dîrokî yê dinê jî dikarin şûnwarê dîktatoriyê di welatê me de paqij bikin û bibin bi mizgîniya rizgariyê. Weke di bersiva birzê "Marino Busdachin", Serokê Îtaliyayî yê "UNPO"ê ku qala sedemên pêşketina bi endamwergirtina PDK Îranê dikir, got ku "meywe û êmîşê serpayizan baştir digihîje, direng dirize û tama wê zêdetir dimîne". Berhema xebat û tekoşinê jî demekê keniyê têxe ser lêvên endamên malbata mezin ya Kurdistanê ku tovê dijberiyê di nava bizav û tevgerê de qut bibe û ji holê bihê rakarinê, yekîtiya neteweyî çihê demargiriyê bigire û dengê govenda hevalbendiyê bibe bi piştewan û alîkariya gavên me.

Em bi yekîti û yekrefiyê dikarin endametiya di "UNPO"ê de bikin bi destpêka destkevîten mezintir bo neteweya xwe.

Bo zanyariyên zêdetir serdana wan malpera bikin:

<http://www.unpo.org>
http://www.pdki.org/articles.php?lang=1&article_id=1216
<http://www.unpo.org/article.php?id=625>
1

Wegeran ji Soranî bo Kurmancî: Selim Zencîrî

“UNPO” Dergehek Ji Bo Navneteweyî kirina Pirsra Kurd

Di civîna rojên 1 – 3 Şibata 2007'an ya “UNPO”yê de, Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê wek endamê wê rêxistinê hate wergirtinê.

Endambûna Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê di “UNPO”yê de wek gawek girana bo navnetewîkirina pirsra Kurd tê dîtin.

Rêxistina Netewe û Gelên Bê-nûner di Neteweyên Yekbûyî de rêxistinek demokratîk, navneteweyî ye ku endamên wê nûnerên neteweyên bindest, welatên hatî dagirkirî û kêmaniyên neteweyî û welatên serbixwe ne yên ku dixwazin mafên mirov û çandî yên welatîyên xwe û jîngeha xwe biparêzin û pirsgrêkên xwe bi awayekî aştîxwazane çareser bikin. “UNPO” ji bo endamên xwe atmosferek yasayî di warê çalakiyên navneteweyî de pêk tîne.

Piraniya endamên “UNPO”yê ne di rewşek wek hev de ne, lê wekî yek mercên endambûnê yên endamên “UNPO”yê, endametiya wan di saziyên navneteweyî weke Rêxistana Neteweyên Yekgirtî (UN) de nînin, ji ber wê yekê jî şansê beşdariya wana bo pêşveçûna pirsên têkildar bi parastina mafê mirovan tevî astengan tê rûbirûbûn.

Li gor “UNPO”yê, zêdeyî 90 ji sedê ya pirsgrêk û kêşeyên rojava niha pirsgrêkên navxweyî ne. Ji bo bersivdan bi valahiya sistema niha ya navneteweyî “UNPO” pêk hatiye. Endamên pêkîner yên wê saziyê ew rêxistin û partî ne yên ku ji aliyê bingehên navneteweyî yên xwedî desthilat girîngî pê nayên dayînê.

Dirûşma “UNPO”yê tolêrans wate hevsaî, demokrasî, mafê mirovan û mafê diyarîkirina çarnivîsê ye.

Bizava gelê Kurd bi salan e bi wê encamê gihîştîye ku bêy navneteweyîkirina pirsra Kurd, di çarçovaya welatên ku Kurdistan di navbera wan da hatiye parvekirin, nayê çareserkin. Ji xwe, pirsra Kurd nikaribe tenê bibe pirsra çend dewletên herêmê weke Îran, Turkiye û Sûriye an Îraqê.

Di serdema cihanêbûnê de ku bi sedan hezar Kurd akinciyên welatên Rojava bûne, pirsra Kurd beşek ji pirsra wan welatan e û hetanî pirsra Kurd çareseriyê bi xwe nebûne, beşek ji civaka welatên Rojava jî nikaribin bi rehetî di nav civaka wane de “intigire”(têkilî yan tevlihevûn) bin û bibin beşek li endamên civaka welatan. Lewra çareseriyê pirsra Kurd di rastî de çareseriyê pirsgrêkek civakî jî ye ji bo welatên xwedî desthilat. Ji aliyekî din ve bona deverêk aloz wek Kurdistanê ku serekaniya nift, av û gelek dewlemeniyên din yên Rojhilata

Navîn e, rê nade herêmê û nemaze welatên weke Îran û Turkiye ku pêşveçûnên li gor hewcehiya serdema cihanêbûnê bi xwe bibînin.

Digel hebûna wê rastiyê, astenga herî mezin ku pêşiya pêşveçûna pêvajoya pirsgrêka gelê Kurd girtiye, endametiya dewletên hakim li ser Kurdistanê di Neteweyên Yekbûyî ye. Dewletên endam di Rêxistina Neteweyên Hevgirtî, ji ber berjewendiyên aborî yên welatên xwe amade nînin pirsra Kurd di Neteweyên Yekbûyî de binîn rojevê.

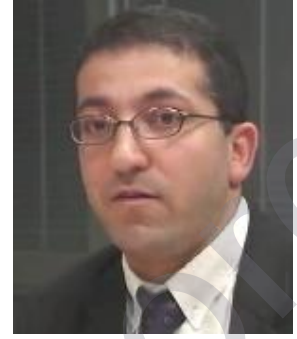
Dr. Ebdulrehman Qasimlo rêberê bizava netewî ya Rojhilata Kurdistanê ji 30 salan berêve xebat ji bo nêzîkbûn bi bingehên

navneteweyî ji bo cihanîkirina pirsra Kurd dest pê kir. Endambûna Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê di Enternasyonal Sosyalîst de berhema wê xebatê ye ku di şûn de Yekîtiya Niştîmanî ya Kurdistan û HADEP jî bûn endamê wê malbatê.

Di civîna Şibatê ya “UNPO”yê de, nûnerê Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê

rêzdar **Ebdulla Hicab** digel şirovekirina rewşa siyasî û mafê mirovan ya gelê Kurd di Rojhilata Kurdistanê de got: “Armançên me yên havbeş mafê

Mecid Heqî – Finland

wekhev, demokrasî, mafê mirovan û mafê neteweyan bo çarnivîsa xwe ye. Ji bo me pêwîst e ku baştirîn rêyê ji bo hevxebatî û piştgiriyê peyda bikin. Em bawer in “UNPO” berpirsiyariya wê heye ku dengê neteweyên endam bigehîne bingehên navneteweyî. Lewra ewa ji bo Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê û gelê Kurd li Kurdistanê Îranê delîve û fersendek dîrokî ye ku bibe endamê wê malbatê.

Endambûna Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê di “UNPO”yê de tevî Partiya Demokrat a Kurdistanê û Yekîtiya Niştîmanî ya Kurdistanê sêgoşeyek giring û bihêz ji bo pêşvebirina pirsra Kurd di warê navneteweyî de pêk tîne ku serkevîna wê berî her tiştêkê girêdayî bi asta alîkariya wan partiyên Kurd heye.

Wek siyaseta navneteweyî ya Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê, xebat di asta navneteweyî de ji bo diyarîkirina mafê çarnivîsa gelê Kurd li gor zagonên navneteweyî berpirsiyariyek giring dixwe ser milê wê partiyê ji bo bihêzkirina diplomasiya Kurdên Rojhilata Kurdistanê û rojvekirina doza Kurd li Îranê.

3 Partiyên Din Yên Neteweyên Îranê Tevlî Kongireya Neteweyên Îrana Federel Bûn

Daxuyani

Di 27.01.2007'an de, piraniya endamên fermî yên Kongireya Neteweyên Îrana Federel, civîna xwe ya devreyî li Londonê pêk anîn.

Dî vê civînê de rapora xebat û çalakiyên kongirê hate pêşkeşkirin.

Piştî bas, niqaşan û guhertina bîr û rayan, bernamaya kar û xebatên kongirê ji bo sala 2007'an hate pejirandin.

Herwiha sê sazî û partiyên din 1- Partiya Azadiya Kurdistanê 2- Teverga Hîşyariya Netewî ya Azerbaycana Başûr 3- Civata Çandî a Kurdên Xurasanê, ku daxwaza endambûnê di Kongira navhatî de kiribûn, piştî vekolînê bi dengdaneke giştî ji aliyê endamên Kongirê ve hatin wergirtin.

**Kongireya Neteweyên Îrana Federel
31.01. 2007**

Dr. Xusro Ebdulayî, Bepirsiyarê Têkiliyên Navneteweyî Yê PDK Îranê:

"Ev Rêxistine dibe Bi Bepirsiyarek Heta Ku Meseleya Kurd Weke Neteweyekê Bîne Ziman û Bibe Pêş"

Xwendevanên hêja!
Çend rojan berî niha Dr. Xusro Ebdulayî, bepirsiyarê têkiliyên navneteweyî yê PDK Îranê li derveyî welat seredana Kurdistanê kir. Me jî derfet bi girîng zanî heya ku ji nêzik ve hevpeyvînekê li dor têkiliyên navneteweyî yê partiye û herweha hin pirsên di rojeya siyasî ya Îran û cîhanê de pêre çê bikin ku em bala we bo xwendina wê dikişînin:

Pêwendiyên PDK Îranê bi kom, komele, dezgeh û rêxistinên navneteweyî re çawa ye? Hûn wek PDK Îranê çawa tîn pêşwazîkirinê yan bi awayekî din girîng û pêgeha partiye di qada navneteweyî de çiqas e?

Ez jî spasiya we dikim ku we ev derfeta pêk anî ku em bikarin hinekê qala hin meseleyên rojev û partiye bi taybet pêwendiyên wê li derve de bikin. PDK Îranê, partiyeke biprensîp, demokratîk û rêkûpêk e. Xebat û tekoşîna partiye di pile û gava yekemîn de demokrasî, pêşkevîtin û rûmetdanîna bi mirovatiyê ye. Ew pîrensîp û bihayane hin tişt in ku cîhana pêşverû û şaristanî piştgiriyê lê dikin, bi taybet dema ku mirov di kiryar de jî wan pîrensîpan biparêze. Partiya me çî di hundir û kongireyên xwe de û çî jî di pêwendî û danûstandinên xwe de tim wan pîrensîpane diparêze. Lewra PDK Îranê di qada navneteweyî de xwedî rûmetek mezin e, vêca li rêxistinên siyasî re bigire heta digihîje sazî û navend û dezgehên navneteweyî yê ku mafê mirovan diparêzin. Ew piştgirîya xebat û tekoşîna partiya me dikin, xebata me jî bo demokrasî û mafê gelê Kurd di Kurdistana Îranê de ye. PDK Îranê weke bepirsiyarê meseleya Kurd di Îranê de, bepirsiyarê neteweyeke 10 Milyon kesî di Îranê de ye û ev meseleya jî yek ji faktorên demokrasîyê di Îranê de ye.

Lênihêrînek bi dirûşma partiya me him li rabihurî û him jî niha derdixe ku daxwaza sîstemek demokratîk û Federal di Îranê de dike. Di rastî de peyva demokrasîyê esas û bingeha PDK Îranê ye. Dema ku mirov di cîhana îroyîn de li ser buha, erziş, pîrensîp û rûmetên însanî dixebite û di hundirê partiye de û di kiryarên rojane yê xwe de nîşan dide, dunyaya şaristanî tim li pişt disekine. Çunku dunya hatiye guhertin, rewş û zirûf û mercên siyasî hatine guhertinê, lê ji aliyê din ve jî eşkere ye ku qazanc û berjewendiyên taybetî hene, Lê ew jî dikare were guhertinê.

Ji ber wan mercane ye her cihê ku em weke partî bo seredan diçin vêca ji Rêxistina Neteweyên Yekbûyî, Komîsyona Mafê Mirovan, Komîsariyaya Bilind ya Penaberan, Enternasyonal yan Efüya Navneteweyî re bigire heta digihîje partiye siyasî, organên cur bi cur yê mafê

mirovan, Parlemantar û dem û dezgehên siyasî û mirovî û ..., de em bi germî tîn pêşwazîkirinê û em xwedî pêwendî û danûstandinên navneteweyî yê pir berfireh bi taybetî di welatên rojava de ne. Çunku dizanin ku ew buha û pîrensîpane di nava partiye de cihgir bûne û wan tiştane weke taktîk û bo siyaseta roj bikar naîne, ji ber ku kiriye bi stratejiyek neguher û berdewam.

Bi xweşî ve em haydar bûn ku PDK Îranê di gaveke dîrokî de bû endamê fermî yê "UNPO" a ser bi Rêxistina NY'î. Bêguman eva jî destekvekek

Hevpeyvîn: Selîm Zencîrî

girîng û dîrokî ye bo gelê Kurd bi taybet di Îranê de. Bi raya we ev endametiya çî tesîr û bandorek li ser pîrsa Kurd li Îranê û PDK Îranê heye?

Her wekî min got hinek pîrensîp hene ku mirov bi hebûna wan ve dikare di rêxistinek wiha mezin û girîng de bibe endam. Ew pîrensîp jî demokrasî û mafê mirovan e. Baweriya berdewam bi wan di kiryar û piratîkê de bû bi sedem heta ku partiya me di hin dezgehên navneteweyî de were wergirtinê û bibe endam. Yek ji wan jî Enternasyonala Sosyalîst e ku eva 13 sal e em endamê wê ne. Enternasyonala Sosyalîst jî saziyek navneteweyî ye û nêzik 150 partî di seranserê cîhanê de tîde endam in.

Eva jî gava duyemîn bû ku em di rêxistina "UNPO", yan Rêxistina Neteweyên Bêdûner de bûne endamê fermî. Her bi vê hincetê ez jî pîrozbahiyê ji hemû Kurdan, ji hemû endam û alîgirên partiye bi taybet ew hevalên ku di vî warî de xebitîne û xwe mandî kirine, dikim.

Tesîra wê eva ye ku ev rêxistina rasterast di Neteweyên Yekbûyî de endam e û ji heq û mafê neteweyên bêdewlet berevanîyê dike û mafê wan diparêze.

Eva jî rêyek e ku em dikarin ne

rasterast di rêxistina NY û organên cur bi cur yê wê de bibine xwedî deng. Eva jî gavek girîng û destekvekek dîrokî ya kurdên kurdistana Rohilat û PDK Îranê ye. Di rastî de ev rêxistina dibe bi bepirsiyarek heta ku meseleya Kurd weke neteweyekê bîne ziman û bibe pêş.

Aqîbet Koneya Ewlekarî ya Neteweyên Yekbûyî li gor biryara 1737'an, qonaxa yekem ya cezayan li dor programên navikî li ser Îranê de birêve bir. Herweha 60 roj dem bona rawestandîna xebatên Etomî jêre diyarî kir. Hûn li gor siyasetên rejîmê bawer in ku ceza dê xurtir yan diwartir bibin?

Meseleya programa Etomî ya rejîmê,

pîrsek e ku aştiya cîhanî dixê xeter û metirsîyê. Rejîma Îranê di vê çarçoveyê de heya niha gelek leyîstok kirine bi taybet tevî welatên Ewropayî, û bi wan listekan tenê dixwest demê qazanc bike. Lê di vê dawiyê de welatên Ewropayî bi taybetî Firansa, Îngîlistan û Almaniya ji armancên rejîmê tê gihîştine. Berê jî çunku qazanc û berjewendiyên wan pîr zêde bûn, dixwestin ji rêya dîplomasiyê ve rejîmê hişyar bikin ku dest ji xebatên Etomî yê xwe berde û bi vî

awayî rejîmê aqil bikin. Lê di rastî de ev rejîme ne rejîma aqilbûnê ye û dixwaze di deverê de bibe bi rejîmek bihêz û serdest. Bona gihîştin bi vê armancê jî bi du awayan pêşve diçe.

1: Îslamgerayî (Ew jî di rastî de Şîrgerayî ye nek Îslamgerayî)

2: Bidestxistina çeka Etomî.

Lewra niha ew welatane bi giştî û Rêxistina NY'ê gihîştine vê baweriyê ku xebatên navikî yê rejîmê ne aştxwazane û bona vejenê ye, ji berku armanca wê bidestvanîna çeka Etomî ye. Lewra niha bi micid pêre dilivîn, ceza di gava yekem de biryara 1737'an e û tenê bona wê yekê bû ku rejîmê bînin ser eqil, ger ku rejîm dest ji siyaset û xebatên xwe ji bo bidestveanîna çekên Etomî hilnegire, gavên din yê cezayan dê roj li pey rojê zêde û berfireh û diwartir bibin.

Başê tesîra wan ceza yan dorpeçkirinan li ser xelkê Îranê û pêşroja rejîmê çiyê?

Di gava yekem de ew alav û amûrên ku bo çekirina çeka Etomî tîn bikaranînê, rejîm nikare wisa rehet û bi hêsanî dest bixe. Çunku ger caran bo mînak nîrx û buhaya wan 10 milyon bû, evcar dê bibe

Ger ku rejîm dest ji siyaset û xebatên xwe ji bo bidestveanîna çekên Etomî hilnegire, gavên din yê cezayan dê roj li pey rojê zêde û berfireh û diwartir bibin

100 milyon. Tesîra xwe her niha daniye û hemû tiştêk nirxa wan sê yan çar beramber zêde bûye. Eşkere ye ku dê li ser jiyana xelkê bi taybetî ew texên ku belengaz, zehmetkêş û hejar in, dê pêtir tesîr û karîgeriya nerênî hebe. Ji ber ku niha 60 jî sedê ya xelkê Îranê di bin hêla xizanî û feqrê de dijîn û jiyane diborînin.

Eva jî di rewşekê de ye ku hêj neketiye hisara di warê aborî de. Ger gavên din bo dorpêckirina Îranê bihên avêtin, xwezayî ye ku dê tesîrê li ser jiyana rojane ya xelkê hebe û dê giranî Îranê dabigire. Îran jî di astekê de nine ku rewşa aboriya wê bersivder be. Tenê karta niftê heye û me dît ku buhaya wê di vê heyamê de hinekê giran bibû, lê niha Erebestana Seûdî û ... ku neftêk zêdetir berhem tînin, buhaya wê şikestî ye û jî 80 \$ daketiye 60 \$. Eva jî di halekê de ye ku pisporên siyasî û aborînas bawer in ku dê heta 30 \$ jî dakeve. Di encam de rewşa Komara Îslamî bi awayekê nine ku bikare li hemberî vê ambarboye de dewamê bîne.

Kek Xusro, hûn rola Komara Îslamî di bûyerên deverê de weke pêkanîna alozî maytêkirin di kar û barên welatan de û herweha xurtkirina terorîzmê de çawa dinirxînin?

Komara Îslamî di esas de rejîmeke terorîstî ye û bingeha wê li ser terorîzmê hatiye avakirinê. Terorîzm yek ji alav û kartên zext û givaşa rejîmê ye. Eva jî ne tiştêk veşartî û teze ye, çunku Xomeynî berê jî digot: "Sidûrê Inqîlab" yanî şandîna şoreşê bo derve. Bo vê meremê jî armanca wan ya yekemîn, welatên derdor e weke Îraqê. Eva jî di halekê de ye ku ne tenê Amerîkî, belkî rayedarên Îraqî jî destêwerdanên Îranê û çêkirina aloziyan di Îraqê de piştrast dikin. Armanca rejîmê jî karên têkderî di Îraqê de eva ye ku prosesa demokrasîyê di Îraqê de bêencam bihêlin û li pêşiya xwasteka neteweyên Îraqê ku avakirina sistemek demokratîk e bibin asteng. Çunku ger di wêlatake deverê weke Îraqê de tenahî û demokrasî cihgir bibe, bandora wê ya rasterast li ser welatên cîran bi taybet Îranê heye. Lewra Komara Îslamî bi hemû karî û şiyana xwe dixebite ku beriya avakirina vê sistema îroyîn û demokratîk bigire. Bona gihîştin bi vê armanca xwe jî dest avêtiye kiryarên terorîstî, pêkanîna alozî û neewlekirinê, piştvanî ji girûpên tundrew û terorîstî ji Îraqê re bigire heta digihîje Filistin û Lubnanê. Dizane ku bi wê siyaset û sistema dîktatorî û dijî mirovî nikare jîna xwe bidomîne. Lewra bi hemû şiyana xwe dijatiya vê prosesa aşî û demokrasîyê dîke

û qazanc û berjewendiyên welatên bihêz di deverê de dixîne ber xeterê.

Kek Xusro, heyamek e êrişa leşkerî li dijî Îranê yê bûye mijara sereke ya medyayan. Raya we di vê derheqê de çî ye?

Êrişa leşkerî carê weke hilbijartin nehatiye erêkirin û pejirandin. Çunku rayedarên Amerîkayî, Ewropayî û Neteweyên Yekbûyî carê dixwazin bi rêya dîplomasiyê ve vê pirsê çareser bikin. Lê Komara Îslamî rejîmek nine ku bikare meseleyan bi rêya dîplomasiyê ve çareser bike. Rejîm dizane ku mayîna wê, bêy çeka Etomî nemimkin e, lewra bi her awayekê be dixwaze bidestve bîne û jêre bûye tiştêk heyatî û meseleya man û nemanê. Bê şik destxistina wê jî xeterek mezin e bo ser aştiya cîhanî. Lewra ez bawer im rêçareya demokrasîyê di Îranê de ne êrişa leşkerî ye

Komara Îslamî Di Esas De Rejîmeke Terorîstî Ye û Bingeha Wê Li Ser Terorîzmê Hatiye Avakirinê. Terorîzm Yek Ji Alav û Kartên Zext û Givaşa Rejîmê Ye

û zirûfa îroyîn jî ew nine, meger rejîm wan neçar bike, lê rêyên din jî hene...

Bibore, başe mikanîzma we weke PDK Îranê di vê derheqê de çî ye?

PDK Îranê bawermend bi hêza neteweyên Îranê ye û bi salane xebatê dîke ku ev hêzên demokrat, pêşverû û bi giştî opozîsyona demokart ya Îranê bicivîne ser hev.

Li Îranê şeş neteweyên din hene ku jî mafên xwe hatine bêparkirinê û daxwaza mafên xwe dikin. Niha meseleya neteweyî di seranserê cîhanê de girîngî peyda kiriye û bûye bi meseleyek rojev. Herweha di Îranê de jî niha pirsê neteweyî xurt bûye û rojeva Îranê bi xwe ve girtiye.

Lewra PDK Îranê weke hêzeke modern ku bawerî bi mafên wan neteweyan heye di vê derheqê de gelek xebat kiriye bo mînak

PDK Îranê Bawermend Bi Hêza Neteweyên Îranê Ye û Bi Salane Xebatê Dîke Ku Ev Hêzên Demokrat, Pêşverû û Bi Giştî Opozîsyona Demokart Ya Îranê Bicivîne Ser Hev

eva 2 sal e ku kongireyek hatiye avakirinê bi navê **Kongireya Neteweyên Îranê Federal** weke alternatîvek bo pêşeroja siyasî ya Îranê.

Em dixebitin ku hêzên wan neteweyan bi hêzên opozîsyona demokrat a Îranê re girê bidin û vê rêxistinê xurtir bikin. Lewra hewce ye hêzên derve bi taybetî yê Rojava piştgirîya van hêzane û rêxistinê bikin û wê rêxistinê bihêz û xurttir bikin. Bi raya me rêçare û mikanîzma jêhat û herî baş eva ye nek êrişa leşkerî. Ger heya niha Amerîkî û Ewropayî zêde ji vê meseleyê tê negihîştin, ez bawer im gelek dûr nakîşîne ku dê bihêne ser baweriya me.

Hûn pêşeroja Kurdan bi giştî û di Îranê de bi taybetî di encama van hevkhêşe û guhertinan de çawa dibînin? Gelo tu geşbînî yan na?

Belê, ez geşbîn im. Çunku niha meseleya neteweyan, meseleya mafê mirovan û demokrasîyê bûne bi mijarên rojev. Bi giştî sistêm hatiye guhertin, dunya hatiye guherîn. Êdî dema wê nemaye ku neteweyek çend neteweyên din têxe bin destê xwe.

Mirovahî êdî pesinda vê sistêmê nake. Lewra niha dewletên mezin gihîştine vê qenaetê ku divêt di hemû welatan de bi kêmî jî be demokrasîyek nisbî hebe, mafên neteweyan bihên parastin. Bi taybet di welatên pîrneteweyî de divêt mafê hemû neteweyan misoger be. Amerîka caran gava ku diçû û welatek digirt, kar bi sistema wê tunebû, dîktatorek li ser kar didanî û temam. Lê niha ew mikanîzma nema ye. Bo nimûne em Îraqê dibînin ku Amerîka têde piştgirîya sistemek Federal dîke û Kurdek dibe Serok Komarê Îraqê. Bi giştî reform di sistema cîhanî de pêk hatiye û cîhan ber bi demokrasîyê ve diçe, eva Îraq, Efxanistan û ...

Lewre ez him pêşeroja Kurdan û him jî neteweyên din geş dibînim û hêdî hêdî dawî bi jiyê sistêmên dîktatorî tê û dê jinav biçin. Kê bawer dikir ku Sedam were dadgehîkirin. Eva jî nişaneya neman û dawîhatina sistêmên dîktator e. Wek Kurdekê ez gelek xweşbînîm ku ev rejîme nikare dewamê bîne. Çunku dijberiya Komara Îslamî bi mirovahî û sistema pêşkevî ya cîhana îroyîn heye.

Kekê Xusro Ebdulahi, ez ji aliyê rojnameya Agirî ve spasiya beşdariya te di vê hevpeyvînê de dikim. Her bijî û serkevî bî.

Spas bo we jî, serkevî bî

Cudabûnên Nava Refên PDK Îranê, Sedem û Encamên Wan!

**Têmûr Mistefayî
Beşa 2**

Taqima Heft Kesî eger çi weqetiyana xwe îlan kirin, lê yan di bin rênişandayînên partiya "Tûde" yan bi her sedemeke din di partiye de xîmbir nebûn û her heyamekê piştî cudabûnê paşmayiyên vê hizr û ramanê bi awayekî din dubare serhilda û Rehman Kerîmî ku endamê Komîteya Navendî bû di kilaseke Kadroyan de ku di payîza 1359 (1980)'an de pêk hatibû, ragihandibû ku Pasdar nihada şoreşê ye û şerkirin tevî Pasdaran liv û tevgerake dijî şoreşgerane ye û li pay heyameke kurt xwe gihande cem hêzên Niho û Simko û li wê tevî Senar Mamedî û Cehanگیر İsmailzade ku endamên Komîteya Navendî bûn û curek nerihetî ji partiye hebûn, hev girtin û bi hevahengî tevî hêzên rejîmê şerê hêza Pêşmerge dikirin, heta li gor pîlanekê, rejîmê dixwast ji rêya Rehman Kerîmî ve Senar Mamedî bigire, lê Senar Mamedî bi vê pîlanê haydar bû û Rehman Kerîmî girt û îdam kir.

Hetanî piştî çûna Rehman Kerîmî dîsan paşmayiyên hizr û ramana "Tûde"yî di nava partiye de man û tirsinokane bi awayekî veşartî mijûlê tagiriyê di nav refên partiye de bûn. Ji aliyekê ve Dr. Qasimlo bo ji holêkirina ev şêwaza hizr û ramanê di nava refên Partiya Demokrat û sínordanî di navbera partiye û şêwaza ramana "Tûde"yî de û di heman demê de ji bo nişandana vê rastiyê ku di Sosyalîzma heyîn a vê demê ku nebûna demokrasiyê wek kêmasiyeye xuya û berbiçav e, lewra armanca dawîn ya Sosyalîzma Demokratîk berê di civîna Komîteya Navendî û piştê di kongireya Şêşem de anî ber bas. Di vê demê de taqîma bi cî mayî ya ser bi hizra "Tûde"yî bi xwe ketin û dest avêtin piropagendeyeke berfireh û parek ji ciwan ji bo nişandana rûşî ya Sosyalîstbûna xwe dest avêtin xwandina pirtûkên kevnbûyî yên çaxê Lenî û Marks. Ev pirtûkên her ji aliyê partiya "Tûde" ve hatibûn wergerandin û şirovekirin û xwe ji bo şer di Kongireyê de li dijî Sosyalîzma Demokratîk û bi gotîna xwe piştevanî li sosyalîzma heyîn amade dikirin. Di Kongireya Şêşem de bi hatîna rojeva Sosyalîzma Demokratîk weke armanca pêşerojê ya partiye, gengeşe û nîqaş bi tundî dest pê kirin. Yek ji axafveran Cefîl Gadani bû, wî di axavtina xwe de digot "Sosyalîzm pêşgir û paşgir hilgir nine û zêdekirina pêşgir û paşgiran îxanete bi armanca sosyalîzmê ye". Evên din jî hem bi vî awayî û derbarê vê mijarê axavtînan xwe domandin, her yek ji wan di pirtûkekê de çend hevok û gotinek Mars û Lenî nivîsandibûn û li dijî Sosyalîzma Demokratîk wek fakt (belge) dianîn, lê di encamê de Sosyalîzma Demokratîk di Kongireyê de hat pejirandin.

Piştî kongireyê rêberiya partiye ji wan kesên ku li dijî Sosyalîzma Demokratîk bûn re ragihand ku divêt ji bo cihgirîna vê biryarê

di partiye de hewl bihê dan, lewra ku niha Sosyalîzma Demokratîk hatiye pejirandin û bûye rêbaz û bawerîya partiye, divêt ji bo zeliqandina wê hewl bihê dayîn, lê aligirên "Tûde"yî yê nav partiye amade nebûn biçîne bin barê vê hizrê û dest avêtin piropagendeyan li dijî Sosyalîzma Demokratîk, lewra ji aliyê rêberiya partiye ve ji wan re hate ragihandin ku ew nikarin endamê partiye bin û li partiye hatine derxistin. Çend kesan ji wan jî qînaet kirin û di nav partiye de man û tekoşîna xwe domandin.

Li pey Kongireya Şêşem û Heftem ku hêdî hêdî di welatên Sosyalîstî û li hemû cîhanê de sosyalîzma heyîn ji bo aliyê hiloşînê ve diçû, paşmayiyên hizr û ramana "Tûde"yî di bêdengiyê de mabûn û xwediye tekoşîneke wîsan nebûn, lê taqîmekê ku destebendî ji bo wan bibû çand û kultur, dest avêtin bi birîna kesên bê dîsîplîn û karneker û berdewam mijûlê komkirina kesên bêdîsîplîn û bêxîret li derdora xwe bûn û her kesek ku ji aliyê partiye ve bi her sedemekê dihatin cezakirin, pêwendî jêre digirtin û bi taqîma xwe zêde dikirin û ew rewşê heta dihat bihêztir dibû û ji aliyê kesaneke ve birêve diçû ku li Deftera Siyasî û Komîteya Navendî de berpirsiyarî hebûn û di vê derheqê de bêdîsîplînî û karnekerî di bin serê van berpirsane de rû ji berfirehbûnê bû û roj bo rojê usûl û nezm wateya xwe ji dest didan û partî ji bo aliyê Anarşîzmê ve dibir.

Di wê demê de bû ku Dr. Qasimlo daxwaz ji vê bandê kir ku dest ji wan karane berdin, lê bêşûd û fayde bû. Lewra Dr. Qasimlo gihîştê vê encamê ku di kongireya heştê de çareserîyekê ji bo vê pîrgirêkê peyda bike û ji bo vê meremê jî bi şewîrî tevî çend hevalên Deftera Siyasî biryar dan ku di Kongireya Heştê de hilbijartina endamên rêberiyê li gor lîsteyeke fîks "sabit" be, wate her aliyek lîsteyek fîks bide û xelk ji lîstê re deng bide. Vê pêşniyarê di nav endamên rêberiyê de aligir û dijberên xwe hebû, lê Dr. Qasimlo li ser hilbijartin bi awayê lîsteya fîks bîrsar bû.

Banda navhatî bi xwe ketin û di Komîteya Navendî û komîteyên bajaran de ji rêya destê û hevbirên xwe ve hewl dan ku zêdetirîn aligirên xwe bibin kongirê û di dawiyê de piştî birêveçûna konferansên bajarên Kurdistanê û derdora wan deftera siyasî ji bo hilbijartina nûneran bo kongirê, Kongireya Heştê di roja 28'ê Befranbara 1366 (1987)'an de, li bajarê Silêmaniyê dest bi xebatên xwe kir. Komîsyonên pêwendîdar bi îdarekirina kongireyê hatin diyarîkirin. Kongireyê piştî 5 rojan, di roja 2'ê Befranbarê (salroja damezrandina Komara Kurdistanê) dawî bi karên xwe anî. Beşa yekem a karê kongirê deng wergirtin ji bo rewatî û meşrûbûna kongirê bû ku bi hevra pişikdaran deng ji meşrûiyeta kongireyê re dan. Derheq Kongireya Heştê û encamên vê ev çend xale çiyê baldan û lînihêrînê ne:

1. Di konferansên beriya Kongireya Heştê

de, nûnerên kongireyê bi awayekî demokratîk hatibûn hilbijartin û bi heq nûnerê tim endam û Kadro û Pêşmergeyên partiye bûn. Tu kesekê jî gazîndê ji şewaza hilbijartina nûneran nekir û rewatiya kongireyê nexiste bin pîrsyarê. Ger wiha bû kongireyê him maf û him jî meşrûiyeta biryardanê li ser hemû asteng û pîrgirêkên siyasî, rêxistinî û leşkerî û herwiha li ser guherîn yan neguherîna bernamê û pêrewa hundirînê hebû.

2. Kongireyê piştî baseke dewlemend û berfireh, bi tevaya dîgan rapora Komîteya Navendî pejirand û biryara hewce li ser guherîna hinek ji bendên bernamê û pêrewa hundirîn da û bi vî awayî yekîtiya siyasî ya partiye bi tevahî derket.

3. Di kongirê de pêşniyar hat kirin ku ji bo hilbijartina Komîteya Navendî, lîsteya **fîks** hebe. Li ser vê pêşniyarê nûnerên kongirê bi dîr û dirêjî wek aligir û dijber peyivîn û kongirê bi piraniya dîgan, lîsteya "sabit" (fîks) pejirand. Çûnkî kongire organa herî bilind ya partiye ye, bi vî awayî pêşkêşkirina lîsteya **fîks** bi tevahî rewatiya xwe peyda kir.

4. Şêş kes ji endamên berê yê Komîteya Navendî ku navê wan di lîsteya 25 kesî de hatibû, daxwaz kirin ku navê wan di lîsteyê bihê derxistin. Heceta wan eva bû ku çûnkî wan li dijî şewaza hilbijartin bi lîsteya **fîks** deng dane, nabe navê wan di lîste de hebe.

5. Di dawiyê de bi piraniya dîgan 19 kes weke endamên Komîteya Navendî û 7 kes wek çîgir hatin hilbijartin.

Vêca bila em bizanin sedema vê çendê ku hinek ji wan kesane li dijî awayê hilbijartin bi lîsteya fîks bûn, çi bû?

Delîla wan kesane eva bû ku goya ew şewaza hilbijartinê li dijî demokrasiyê û pêrewa hundirîn ya partiye ye, rast nebû. Çûnkî ji aliyekê di pêrewa hundirîn de şewaza hilbijartinê nehatiye diyarîkirin û ji aliyek din ve, kongirê jî wek organa herî bilind mafê wê hindê hebû ku pêrewa hundirîn biguherîne.

Ewa kongire bû ku biryarê dide ku gelo hilbijartin dê bi lîsteya **fîks** be yan bi awayê takekesî, eva nîşan dide ku tu tişteke dijî demokratîk rû nedaye û kongireyê bi piraniya dîgan û bi awayekî demokratîk hilbijartin bi awayê lîsteya **fîks** pejirand.

Ya rastî eva ye ku piraniya ewên ku li dijî lîsteya **fîks** rawestan, wisa difikirin navê wan di lîsteya pêşniyarkirî de nine, dema ku lîste hate pêşkêşkirin, şaş û çewtbûna wê dîtîn û nêrîna bi tevahî eyan û eşkere bû.

6. Lîstê çawa hat amadekirin?

Di pêşde komîsyona hilbijartinê tevî nûnerên hemû konferansan ku nûner ji bo kongireyê şandibûn, şewîrî û ewan navê hevreyên xwe ji bo endamên eslî û cigirên Komîteya Navendî û herwiha bo ravêjkar (şewîrmen)iyê pêşniyar kirin. Piştê hate ragihandin, heke kesek bi awayê takekesî xwe bo Komîteya Navendî berbijar dike, bila navê xwe bide komîsyona hilbijartinê, dûre komîsyona hilbijartinê bi şewîrî tevî hinek ji endamên birêveber, lîste kemiland û lîstek 25 kesî ji bo Komîteya Navendî amade kir.

Berî kemilandina lîste, Sekreter û çend kes ji endamên Polîtbûroya Partiye tevî zêdetir ji 10 kes ji endamên berê yê Komîteya Navendî axivîn, bona vê hindê ku endametiya Komîteya Navendî ya nû qebûl kîrn. Lê mixabin parek ji wan rewşêke pir aloz û xirab pêk anî û bi baykotiyanê "Abstraksiyon"

amade nabûn tevî Komîteya Navendî hevkarîyê bikin. Heta hinek ji wan piştî qebûlkirinê ji ber givaşa hevalên xwe poşman bûn!

7. Tevî vê çendê jî dîsan komîsyona hîlbijartinê bi dirust û hewce zanî ku navê 6 kes ji wan di lîsteyê de ji bo endametiya Komîteya Navendî were pêşniyarkirin, lê wan 6 kesan diyar kirin ku ne amade ne tevî lîstê hevkarîyê bikin û piraniya wan jî sipasiya komîsyona hîlbijartinê kirin.

8. Kongirê bi piraniya dangan lîste pejiwand û yek ji wan hevalan ku bi cuda xwe berbîjar kiribû, wek çîgir hat hîlbijartin ku eva bi xwe nîşaneyek ji demokratîkbûna şewaza hîlbijartinê bû.

9. Ewên ku li dijî hîlbijartin bi awayê lîsteya **fîks** bûn, di rastî de tu hecê û mihaneyek nebûn û negotin jî ku çima ev şewaze ne baş e. Tenê digotin ku berê di partiye de awayê hîlbijartina takekesî hebûye û ev metode nû ye, lê divê were gotin ku partiya me di anîne rojeva şewazên nû yê tekoşina siyasî û rêxistinî de pêşeng bûye û hemû carekê jî piştî heyamekê ji bo wan kesên ku berê qanîh nebibûn, xuya bûye ku ev şewazên nû çend bi qazancê partiye bûne. Mînaka van şewazên nû, anîna Sosyālîzma Demokratîk di Kongireya Şeşem de bû ku piraniya ev kesane ku li dijî lîsteya **fîks** bûn, wê demê jî li dijî diyarîkirina Sosyālîzma Demokratîk wek armanca pêşerojê ya partiye bûn û niha xuya dibê ku anîna Sosyālîzma Demokratîk çend pêşkevî û serdemiyane bûye ku vê demê jê netêdigehtîştin.

10. Anîna lîsteya **fîks** di zirûfêkê de bû ku nakokî û dijhevî di Komîteya Navendî de li ser bêkarî û karnekirin û xemsarî û nan bi qerdan û bêdîsîplîniyê ji aliyekê, karkirina zaf û usûlbûn û parastina qanûn û dîsîplîne ji aliyekî din bû. Di rewşa hesas weke rewşa vê demê de, partiyeke şoreşger weke PDK Îranê nedikarî ku demokrasiya dîsîplîni, nermbûn û usûlbûn bihev re birêve neçin. Rastî eva ye ku di vê demê de bi sedema eniyek ji endamên Komîteya Navendî pêk hatibû û endamên bêşol û xemsar û derfetperest di bin baskê xwe de kom kiribûn û bibû sedema bê dîsîplîni û dilsariya zaf ji hevriyan û hevkarî pir dijwar bû. Anîna lîsteya **fîks** di vê demê de dibû sedema vê çendê ku di kongirê de kesane jî bo endametiya Komîteya Navendî werin hîlbijartin ku hetanî qasekê hevahengî û hevkarî di navbera wan de hebe û amade bibin ku berpirsiyariyan li stû bigirin. Diyarê ku merem ji hevahengiyê eva nebû ku endamên Komîteya Navendî li ser hemû arîşeyan yek nêrin û yek deng bin. Berevajî, di Komîteya Navendî de nêrinên cuda û dijberiya hîz û ramanan tişteke rewşa ye. Merem ewa bû ku nabe hinek kes dilsoj bin, dîsîplîn hebîn, roj heta êvar kar bikin, hinek kes jî xemsar, bêdîsîplîn û bêkar bin. Heta jî vê çendê jî zêdetir bibin sedema belavbûna balnedan û bêdîsîplîni û bêkarî di hemû pêkhatiya partiye de.

11. Her çend di Kongireya Heftem de endamên Komîteya Navendî soz dabûn ku di her çiyekê de ku kar ji wan re were diyarîkirin, dê birêve bibin. Di yekemîn civîna piştî Kongireya Heftem de soza xwe şikandin. Di encam de ji 25 endamên Komîteya Navendî, 19 kes li dora Deftera Siyasî man. Bi tenê çar endam û çîgirên Komîteya Navendî li Fêrgehê

niştecih bibûn ku piraniya wan karê pir kêmbû. (Di vê demê de partiye 15 komîteyên bajarên hebû ku hewce bû berpirsên wan endamên rêberiyê bin, lewra di kongirê de deng ji wan re hatibû dan). Hebûna lîstê **fîks** di vê demê de ev pirsgrêkê jî çareser kir û ewên ku dihatine nav lîstê, berê dizanin ku ji bo çî kareke hatine hîlbijartin û di encam de her kes mijûlê karê diyarîkirî yê xwe bû.

12. Ew çend kesane soz dan ku eger çî nehên nava lîstê, lê amade ne kar bikin, lê piştê bi gotina xwe wefadar neman û dest avêtin piropagendeyan li dijî encamên kongirê û vê demê jî siyaseta me, wate rêberiya hîlbijartî ya Kongireya Heftem ji bo liv û tevgeran tevî wan kesên aliyê zaf nermiya bêladan ji usûl û azînan bû ku me ev siyaseta jî birêve bir.

Weke hate baskirin, wê bandê dest avête piropagendeyê li dijî kongireya Heftem û bi "cewsazî" (atmosfera neyênî) di çend komîte şaristan û derdora Deftera Siyasî daxwaz kirin ku kongireya awarte were girtin û ev daxwaze di demekê de bû ku çend roj bi ser pêkanîna kongirê de derbas bibû û li gor bername û pêrewê, demekê kongireya awarte dihate girtin ku 2 li ser 3 ya endamên partiye daxwaz bikin, yan jî pirsgrêkê jî bo Komîteya Navendî derkeve holê ku nekare erkên xwe rêve bibe û daxwaza kongireya awarte bike, ku tu yek ji wan du xalane di holê de nebûn. Ewên ku daxwaza kongireya awarte dikirin, li hember Kadro û Pêşmergeyên Partiye hejmarê wan pir kêmbû û Komîteya Navendî jî dikarî karê xwe bicî bigehîne û tu pirsgrêkê jî di rojevê de nebû, lewra kongireya awarte cihê basê nebû. Piştî heyamekê "cewsazî" û arîşeyan, hêdî hêdî dijberên kongireya heftem li binkeya Deftera Siyasî bo aliyê bajarê Qeladzê û Raniyê şor bûn, ketin rê û nûçeyê civiyana Kekê Hesên Restigar û çend kesên din tevî rêxistina Mucahidîna Recewî hate belavkirin. Ev şayîle di dema berdevambûna kongirê li bajarê Silêmaniye hebû ku Hesên Restigar û çend kesên din ji hevalên xwe tevî nûnerê Mucahidîn di wî bajarî de civiyabûn û bi vî awayî bi hevkarîya Mucahidîn ku li dijî PDK Îranê bû, qirarê cudabûn ji partiye hate dan û hevrêyan wan yê din yek yek û du du piştî tesfîye hesab ji partiye bi hêceta derketin ji partiye bo aliyê bajarên Qeladzê û Raniyê ketin rê û hejmarek ji alîgirên wan jî bi şev direvîn.

Rêberiya partiye bi sehkirin bi pêşeroja wan kesane hemû cehda xwe ji bo mayîna wan di refên xebata partiye de da, lê bê sûd û feyde bû. Her çîqas ku çûna wan di zistana sala 1366 (1987)an de bû, lê rast di roja 01.01.1367 (21.03.1988)an de, bi ragihandina 10 xalan cudabûna xwe ji partiye îlan kirin. Di wan 10 xalan de hatibû:

1. Darêtina bîngehên usûlî û dijî Împeryalistî di partiye de û rakirina siyaseta û manorên sazîşkirine û rastajoyane ya Feraksîyona Şerefkendî – Qasimlo li hevkarîyê tevî kom û komeleyên Împeryalistî û opozîsyona dijî şoreş jî girêdayî bi wan.

2. Tekoşin ji bo damezirandina pêwendiyên dostaniyê tevî welatên Sosyālîstî û pêşkevînxwaz û xurtkirina pêwendiyên tevî partî û rêxistinên pêşkverûxwaz û hevperwendî tevî bizavên rizgarîxwaz ên niştimanî.

3. Pêdagirî li ser domandin û pêşdebirina xebata çêkdarane û redkirina siyaseta sazîşkarane û gotûbêje li hember rejîma Komara Îslamî, siyasetek ku ji bilî pêkanîna guman û

dudiliyê derheq naveroka rejîmê tu encamek nebûye.

4. Piştvanî ji tekoşîna navneteweyî ji bo dawînan bi şerê malwêranker yê Îran û Îraq û damezirandina aştîyê di navbera her du welatan li ser bîngeha biryara 598'ê ya Koneya Ewlekariyê.

5. Hewildan bo ji nav birina aloziyê di navbera partî û rêxistinên xebatkar û demokrat û şoreşger di asta Îran û Kurdistanê de û tekoşin ji bo pêkanîna pêwendiya dostaniyê û hevkarî tevî opozîsyona şoreşger li ser bîngeha rêzgirtina du aliyane bi merema bihêztirbûna tevgera neteweyî – demokratîk a gelê Kurd û xurtbûna pêwendiya vê bizavê tevî xebata seranserî ji bo hîloşîna rejîma kevneperest û dijî gelfî ya Komnara Îslamî û damezirandina rejîmeke demokratîk di Îranê de.

7. Vegerandina usûlî û buhayên demokratîk bo nav organên cuda cuda yê partiye, bi li berçavgirtina maf û parastina pîrestîja siyasî û civakî ya endaman û parastina demokrasiyê di navxwe û derveyî welat de.

8. Rakirina çanda kesayetîperestî, xebat li dijî meyl û elaqeya dîktatorî û desthilata takekesî.

9. Hewildan ji bo wergirtina dubare ya wan endam, Kadro û Pêşmergeyan ku bi sedema siyaseta şaş û çewt ya vê Feraksîyonê ji partiye hatine derxistin yan bêmfah bûne, ev xale wan kesên nagire ku îxanet yan cinayet kiribin.

10. Parastina buhayên mirovhezane bi li berçavgirtina herçîqas bêtir ya usûlî û azînan exlaqî û civakî ji bo pêhatina dilsozî û hevperwendiyên hevalane di hemû organên partiye de.

PKD Îranê – Rêberiya Şoreşger
01.01.1367

Piştî derkirina wan 10 xalane û danîna navê "Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê – Rêberiya Şoreşger" û navên weke navên organên partiye, bo mînak melbenda Şumal û Hêza Agirî her heman nav bûn. Partiye ji wan re ragihand ku eger bi navê din partiya xwe rabigehînin û navê komîte û hêzên xwe biguherînin partî tu astengekê ji wan re çê nake û belku amade ye tevî wan pêwendiyê ava bike. Lê wîha dixuya ku danîna wan navane û herwîha yek yekê wan xalane pir jî bi dest û heza wan nabû, belku eva Mucahidîn bû ku siyaseta ji dijî Partiya Demokrat û xelkê Kurdistanê hebû ku dixwest xortên gelê Kurd li hember hev bike dijber û neyar, weke mercên hevkarîyê tevî wan ew navene diyarî kiribûn. Me wê demê zanariya wê hindê hebû ku Mucahidîn demêke zaf berî kongira 8'ê bi Kekê Hesên Restigar re pêwendî girtiye û soza hevkarîyê di vî warî de jê re dabû û di destpêka cudabûnê de bi rêzkirina wan 10 xalane ku ji rastiye bi dîr bûn ev rastiye dihat dîtin.

Nameya hejmarek ji Kadro û Pêşmergeyên Rêberiya Şoreşger ku di Cozerdana sala 1368 (1989)an de, ji bo Pêşmerge û rêxistinê siyasî yê Kurdî hatîye nivîsandin, vê rastiya ku qala vê hate kirin bi ron û zelalî diselîmîne. Di beşek ji nameya wan Kadro û Pêşmergeyên bi nav Rêberiya Şoreşger de piştî destpêkê hatîye:

1. Bandbazî û destebendî bi awayekî eşkere di nav Rêberiya Şoreşger de tê dîtin û

tu desteyek girûpa din qebûl nake, ew şêwaza çewt û nebici yê bûye sedema dilsariya Kadro û Pêşmergeyan û bandoreke xirab li ser wan danaye.

2. Di civîna Komîtêya Navendî de biryar hatibû dan ku Kadroyên derdora Deftera Siyasî ji bo hundirê welat vegerin û Komîsyona "Teşkilat"ê birêveberê vê biryarê bû, lê piştî civînê, ji bilî vê hindê ku ev biryare birêve neçû, çend kes ji endamên Deftera Siyasî berevajî biryara Deftera Siyasî listeyek dan Komîsyona "Teşkilat"ê ku navên çend kesan têde bû û daxwaz kiribûn ku ew kesên ku navê wan di vî listeyî de ye, neçne bo hundirê welat û bi vî awayî çend kesek di bin baskê xwe de girtin û bi vê hincetê Kadroyek ku li ser biryara pifinomê bi sedema dizî û gendelî (rizirok)ya exlaqî û girêdayîbûn bi cihêke din divêt hatiba cezakerin, nek her nehatiye derkirin, belku niha yê bûye endamê navenda 3'ê.

3. Yek ji wan gazinde û lomeyan ku ji Feraksiyonê hatiye kirin, ewa bûye ku Komîsyona Siyasî – Nîzamî ya Feraksiyonê hinek ji Kadro û Pêşmergeyan partiyê neçar bi derketin û çûn ji partiyê kirine, lê tenê di heyamê wan 15 mehane de zêdetir ji 100 kes ji Kadro û Pêşmergeyan partiyê teslîmê rejîmê bûne, ji partiyê derketine yan vegeyane bal Feraksiyonê. Bêguman sedema wan guherînanê bûna hinek liv û lebata ne şoreşgerane di nav rêberîya me de ye, weke sîxorperwerî, di bin baskgirtina kesên dizî û bêexlaq û ...

4. Hejmerek ji sîxorên rêxistinê din bi "belê qurban gotin" û xwe nêzîkkirin bi endamên rêberiyê, xwe zelandine nav refên Kadroyên partiyê û êdî niha bi sedema hebûna wan cure kesane Kadro û Pêşmergeyan din li ber çavan winda bûne û nahên dîtin û ...

5. Di destpêkê de Rêberîya Şoreşger ragihand ku hevkarîyên Mucahidîn bi vî rêxistinê re bê şert û merc in, lê niha derdikeve ku ev arîkariyan bi van mercan ji Rêberîya Şoreşger re tên dan:

A. Danasîna Feraksiyonê bi gotûbêjxwaz. B. Piropagende bi dijî şexsê Dr. Qasimlo. C. Bi îsraibûn li ser navê Partiya Demokrat û neguherîna wî navî û çend mercên din ku em dê di demeke din dê bas bikin.

Eva beşek ji nameya Kadro û Pêşmergeyan berê yên PDK Îranê – Rêberîya Şoreşger bû ku di Cuzerdana 1368 (1989)an de, yanî 15 mehan piştî cudabûna wan ji partiyê hatiye belavkirin.

Xwenerê hêja!

Herçend ku ez vê nameyê ji bo bersivdan bi wan 10 xalên rêzkirî yên Rêberîya Şoreşger (Lader) bi pêwîst û baş dizanim, lê bersiva çend xalên wan her çend bi kurtî jî be bi hewce dizanim.

Di daxuyaniya xwe ya 10 xalî de, yekem derew eva ye ku goya wan yanî 15 kesan, Partiya Demokrat derxistiye. Li kuderê der kirine û çawa? Diyar nine! Bo hêcet peydakirin ji bo vî karê xwe. Partiya Demokrat bi dehan hezar Kadro û Pêşmergeyan bi Feraksiyon binav kirin û navê xwe jî bi hejmerek pir kêm weke Partiya Demokrat dihesibandin û taze Rêberîya Şoreşger jî weke paşgir li dût xwe re dikêşin, carê di diyarîkirina nav de tenê rêberiyê bi şoreşger dihesibînin û Kadro û

Pêşmergeyan ku tevî wan çûne weke şoreşger nazanin ku eva bi xwe jî balkêş e!

Lê ya rast ava ye ku ew rêberiyekî şoreşvan nebûn, belkî komek mirovên qazancxwaz û desthilatperest bûn ku ji ber qazanc û berjewendiyên xwe ji partiyê cuda bûn û xelkê navê "Lader" li ser wan danî û ev nava niha jî vê bûye pênaseya wan.

Rexneya Rêberîya Şoreşger ji Partiya Demokart eva bû ku tevî Sosyal Demokrasiyê dostaniya dike, eva di demekê de bû ku Enternasiyona Sosyalîst wê demê zêdetir ji 100 endam û afgîran hebû, ji nûnerên partiyê bi germî pêşwazî dikir û heta li ser pêşniyara partiyê belgeyêke erênî û heta wê demê bê mînak li ser pirsgrîka Kurd pesend kiribû.

"Rêberîya Şoreşger" di hejmar 6 a rojnameya xwe de rûmet û şanaziya bi vî hindê dikir ku çûne ber deriyê Partiya Sosyal Demokrat a Swêdê û karmendeke biçûk yê wê partiyê amade bûye tevî wan biaxive! Ev jî kîderê û ewa wan li kîderê?

Ji ber xweşreşîna ji bo Mucahidînan, di daxuyaniya xwe de anîne ku Partiya Demokrat sazîşkar û gotûbêjxwaz e. Partiya Demokart tu caran ne veşartiye û herdem li ser wê baweriyê bûye ku doza Kurd, ji rêya leşkerî ve nahê çareserkin û di dawiyê de madam ku dirûsmên me di çarçoveya Îranê de ne, divêt pîrsa Kurd bi diyalog were çareserkin û tevî her rejîmêke demokratîk ku di pêşeroja Îranê de pêk bihê, di çarçoveya xwestekên Kurd de ku di bernamêya partiya me de hatine diyarîkirin, dê bikevîne gotûbêjê. Lê xweşxizmetiya Rêberîya Şoreşger zêdetir wê demê derdikeve holê û êşkera dibe ku heke ev benda sepandî ya Mucahidîn bi ser van de ne ba, bi xwe baş dizanim ku di benda 10 û 11'an ya biryarnamêya pesendkirî di kongira 8'em derheq rikeberî û xebat li dijî rejîmê de hatiye:

Benda 10: Di çarçoveya rejîma Melayan de tu yek jî daxwazên sereke yên xelkê Kurdistanê, yanî Demokrasiyê ji bo Îranê û Otonomî ji bo Kurdistanê nahên dîtin, lewra dirûşma partiyê pêkhatîye ji hiloşîna wê rejîmê û anîna serkar ya rejîmêke demokratîk her li ser civê xwe de ye.

Benda 11: Xebata çekdarane şêwaza eslî ji bo hiloşandina rejîmê ye, lê geşandina hemû şêwazên xebatê û girêdana wan bi xebata çekdarane, hiloşîna rejîmê amadetir dike.

Xwendevanê hêja! Kîjan ji wan du bendane heza sazîşkarane tevî rejîmê tê de ye, ji bilî xweşreşîn û xweşxizmetî ya Rêberîya Şoreşger bo Mucahidîna Recewî nebe, taze ji bilî wan îdeyane di dawiyê de xuya bû ku her vî Rêberîya Şoreşger di yek ji bajarên Kurdistana Îraqê de tevî nûnerê rejîmê gotûbêj kiriye ku piştê ji îtiraf bi vî karî kir.

Di vî daxuyanê de hatiye ku di Partiya Demokrat de demokrasî tune ye, hatina wê hevokê di demekê de ye ku bi xwe jî baş dizanim ku heke rêxistinêk di Îran û Kurdistanê de hebe ku usûlên demokrasiyê parastibe, her Partiya Demokrat e. Heke partiyê rêz ji demokrasiyê re negirtiba gelo ewan dikarî wiha bi hêsaniyê bandbaziya bikin û dekan ji Kadro û Pêşmergeyan bikin (bixapînin). Di rastiyê de ewan mifaheke xirab ji hebûna demokrasiyê girtin, lê wan divêt mirov demokrat nebe yan jî divêt buhayên wê demokrasiyê bide. Di vî rewşê de mirov divêt çî bihayekê ji gotinên xwe re danê ku bawerê bike di Partiya Demokart de diktorî her yê penahê ji bo Mucahidîna bibe ku goya rêzê ji demokrasiyê digire?!

Rexneya Rêberîya Şoreşger ji PDK Îranê ewa bû ku di partiyê de çanda şexsiyetperestiyê heye, serdestekên wan baş dizanin ku di partiyê de kultura şexsiyekperestiyê tu cihê tune ye, eva ew bûn ku bi pesna Dr. Qasimlo yê nemir dixwastin takekesperestiyê di paritê de xurt û bihêz bikin. Pirsyar eva ye ku gelo hetanî niha di nav partiyê de tu caran dirûşma Qasimlo û Kurdistan hatiye dan? Meger di dema çûna Taqîma Heft Kesî ku Dr. Qasimlo ji bo xelkê Mehabadê diaxivî, dirûşma "**bijî Qasimlo**" nagotin û her Dr. Qasimlo nebû ku ji xelkê hate cihab û got ewa ne dirûşma Partiya Demokrat e, dirûşma partiyê "**bijî Demokrat**" e. Yan di vî heyamî de rêberê mezin yê gelê me bi ew hemû xweştevîbûna ku di nav xelk û refên partiyê de hebû kengî izn da ku heta yek wêneyê wî di xwenîşandan yan di oda kar ya hevalên partiyê de hatibe helawistin. Niha jî em dibînin ku wêneyê Masûd Recewî di mala biraderên Rêberîya Şoreşger de hatiye helawistin. Lewra ev îdeaya wan jî bênaverok û pûç bû û xelk pê dikenîn û henek pê dikirin.

Dr. Qasimloyê mezin di sala 1352 (1973)an heta sala 1368 (1989)an yanî dema şehidbûna wî, 6 geran Sekreterê Giştî yê partiyê bûye û di her şexş geran di destpêkê de bi dengê endamên kongirê bûye, Endamê Komîtêya Navendî û li Komîtêya Navendî bi dengê endamên Komîtêya Navendî weke Sekreter hatiye hilbijartin.

Axayê Recewî ku wêneyên wî bi dirêjahiya çend metran di xwenîşandanan de tên hilgirtin û dirûşma Recewiyê Îranê û Îrana Recewî guhê mirov ker dikir, rêberê heta hetayî û bê rikeber yê Mucahidîn, bila keremke û bibêje ku di kîjan kongirê de hatiye hilbijartin ku Rêberîya Şoreşger penah bo birin? Birano we kîjan rexneya biçûk di vî warî de ji wî girt?!

Xaleke din di daxuyaniya 10 xalî ya wan "Hewildan ji bi pêwendiya dostaniyê tevî welatên sosyalîstî ye", hêviyek ku di heyama tekoşîna siyasî ya xwe de negihîştinê û weke evîndareke yek aliyane her bi vî hêviyê man. Nezaniya Rêberîya Şoreşger her di vî de bû ku welatên sosyalîstî bi xwe tûşî kirîzêke wiha bibûn ku yek li pey yekê dihiloşin û rexne ji derbasbûyîya xwe digirtin.

Mîxaîl Gurbaçov di vî derheqê de, li meha Sermaweza 1366 (1987)an, ragihand: "Em evro tenê bi merca aliya zaf yê tekoşîna azad ya takekesan pêşvebirina herçiqas bêtir ya awayên demokratîk, ku ji taybetmendiyên sosyalîzmê ne, dikarin bizava ber bi geşkerinê ya xwe bibin pêş. Naveroka siyaseta partiya me li dora berfirahkirin û xurtkirina her çiqas bêtir ya beşdaria xelkê di kar û barên welat de dizivire".

Gurbaçov dibêje: "Demokrasiyê bi qasê hewa ji me re hewce ye" û di dema gotinên xwe de dibêje: "Demekê ku em demokrasiya sosyalîstî bihêz û xurt dikin û dibin pêş, karînên wê nişan didin, bo xwe parastin ji dubarebûna şaşî û çewtiyên berê me girîgtirîn ewleyî pêk aniyê".

Lê Rêberîya Şoreşger her bi vî hêviyê bûn ku welatên sosyalîstî deriyekê ji wan re vekin û haydarê van guherînan û hiloşînanê nebûn û diyar nebû ku di çî xewekê de bûn.

Wergerandin bo Kurmancî: Omîd Esxeran

Daxuyaniya Sekretariyeta PDK Îranê Bi Hinceta Wexera Dawiyê Ya Pirofesor Şekroyê Xudo

Mixabin xebra wexera dawiyê ya dîrokna, zimanzan û tekoşerê çanda Kurdî pirofesor Şekroyê Xudo, di temenê 77 saliyê de li bajarê Moskovayê gihîştê destê me. Pirofesorê nemir xizmeteke hêja ji çand û zimanê Kurdî re kir û weke kesayetiyeke zanistî û akademîk di gelek civîn û komcivînên zanistî di asta navneteweyî de ji bo nasandina doza berheq a gelê Kurd beşdarî kir û hewil da. Ji rehmetyê Şekroyê Xudo, 20 pirtûkên dewlemend bich mane.

Em bi hinceta ji destçûna pirofesor Şekroyê Xudo, hevdem tevî derbirîna xem û keserên xwe, serxweşiyê pêşkêşî malbata wî ya birûmet û tev heval û hogirên wî dikin û ji destçûna wî pirofesorî, xisar û zirareke mezin ji neteweya Kurd re dibînin.

**Riha wî şad û cihê wî bihiştê berin be.
Sekretariya PDK Îranê**

Kesayetiye Navdar Yê Kurd, Profesor Şekroyê Xudo Li Moskovayê Wefat Kir

Roja
01.02.2007'an,
dîrokna, zimanzan
û xebatkarê ziman
û çanda Kurdî,
profesor Şekroyê
Xudo di temenê 77

saliya xwe de li bajarê Moskovayê koça dawiyê kir.

Profesorê nemir Şekroyê Xudo, gelek xizmetên mezin û berçav ji çand û ziman û doza Kurd re kirine û weke kesayetiyeke zanistî û akademîk pir hewil û xebat û xizmet bi gelê xwe kirine. Ew xwediyê 20 pirtûkên dewlemend e.

Em bi hinceta vê kul û xema giran behî û sersaxiya xwe bona wefata profesor û kesayetiyeke akademîk yê Kurd Şekroyê Xudo, pêşkêşî malbata wî û gelê Kurd dikin û xwe di kul û xema wan de şirik û hevhem dizanin.

Di roja 02.02.2007'an de, termê pîroz yê profesor Şekroyê Xudo ji bo Ermenistanê hate birin û piştî rê û resmeke fermî ya dewlet û akademîk ya berfireh ji bo veşartinê ber bi gundê Elegez a Ermenistanê hate şandin.

**Malbata weşanê ya Agirî
03.02.2007**

Gerek Kurt Di Dîrokê De ...

Amadekar: Nûredîn Sofizade

01.02.1997: Piştî serhildana gelên Îranê û sernixûniya rejîma Şah di Îranê de, "Xumeynî" ji welatê Fransayê re vergeriya Îranê û bi xapandina xelkê karî desthilatê bi destve bigre.

01.02.2004: Teqîna mayînan li melbenda 1'ê a YNK'ê û Tayê 2'ê a PDK'ê li bajarê Hewlêrê ji aliyê terorîstan ve di roja Cejna Qurbanê de bû sebêbê şehîdbûna pitir ji 100 kes ji endamên rêberiya her du partiyên û berpîrsên hukumetî weke şehîd **Samî Ebdulrehman** û xelkê sivil yê din.

02.02.2007: PDK Îranê weke nûnerê neteweya Kurd li Kurdistana Îranê, di Rêxistina Neteweyên Bêûner anku "UNPO"yê de hate wergirtinê.

03.02.1982: Kuştina bi dehan kes ji xelkê bêberewan a Serçinarê ji aliyê hêzên rejîma Komara Îslamî a Îranê.

04.02.1949: Mihemed Riza Şah li cejna salvegera vekirina zanîngehê di Tehranê de dikeve ber êrîşa guleyan û bi siviکی birîndar dibe.

05.02.1949: Hozanvana bi nav û deng a netewa Kurd **Eyşeşan** koça dawiyê kir. Wê xatûna stiranbêj roleke mezin li ser vejandina muzîka Kurdî leîst û çendî berhem piştî xwe bi cî hêlan ku niha jî keçên Kurd weke simbola çavkaniya hunera jinên Kurd mifahê jê werdigirin.

08.02.1979: Komîteya Navendî a PDK Îranê bi şandina nameyeke dostane û birayane bo "Xumeynî", daxwazên neteweya Kurd anîn holê. Herwiha di vê nameyê de îşare bi vê çendê jî hatibû kirin ku nabe destkevtên serhildana gelên Îranê tenê ji aliyê taqimeke diyarîkirî ve were qorixkirinê.

08.02.2005: Belavbûna pirogramên Radyo **Dengê Kurdistana Îranê** li ser setelaytê kanal "GBTS - 1" di beşa radyoyan de.

08.02.1914: Çap û weşandina kovara **Banga Kurd** li bajarê Bexdayê.

09.02.1953: Serhildana cotkarên devera "Mukiryan" a bajarê Mehabadê li dijî zilm û zordariya beg û axayan li derheq xebatkarên PDK Îranê. Ev serhildane bi hevkarîya hêzên rejîma Şah ve hate tepeserkin.

10.02.1829: Îmzakirina peymannameya "Turkemençay" a di navbera welatê Îran û Soviyeta berê de.

11.02.1979: Serkevtina şoreşa gelên Îranê û sernixûniya rejîma 2500 saliya Paşayetiye di vî welatî de.

11.02.2006: Endamê Serokatîyê ya Partiya Welatparêzên Demokrat **Kanî Yilmaz** li bajarê Silêmaniyê de hate terorkirinê. Ev Kurdê Bakûrê Kurdistanê û berê endamê rêveberiya PKK'ê bû.

13.02.1967: Helbestvanê mezin û navdar ê Îranê "Ferox Ferozad" koça dawiyê kir.

13.02.2005: Yekîtiya Xwendekarên Demokrat a Kurdistana Îranê weke rêxistineke sivil a ser bi PDK Îranê hate damezirandin.

14.02.1989: Dana Fitwaya kuştina nivîskarê Birîtaniyayî bi navê **Selman Roşdî** ji aliyê "Xumeynî" ve, bi sûça nivîsandina pirtûka "Ayetên Şeytanî".

14.02.2005: Di kiryareke terorîstî li welatê Lubnanê de, Serok Wezîrê berê yê vî welatî **Refîq Herîrî** hate kuştin. Piştî lêkolînê û li gor belgeyên bi destvehatî, êşkere bû ku dewleta Sûriyê di vê terorê de dest hebû.

15.02.1999: Ebdula Ocalan, Serokê PKK'ê di welatê Kîniyayê de ji aliyê Mîta rejîma Turkiyê ve hate girtin û ber bi Turkiyê hate şandin.

15.02.2000: Hunermendê mezin û dengbêjê bi nav û deng yê netewa Kurd **Îbrahîm Newrozî** koça dawiyê kir. Navhatî ku bi **Birê** dihate naskirinê. Bi dehan berhemên bi dengê xweş û zelal yê xwe bo netewa Kurd bi cî hêla. Îbrahîm Newrozî herwiha di beşa Kurdî ya Radyoya Urmîyê û Kirmaşanê de jî xebitiye û mirovekî şoreşvan bû û çend salan jî di refa Pêşmergeyên PDK Îranê de bûye.

15.02.2006: Xelkê bajarê Makû, Yolegeldî, Şût û Bazirganê li dema birêvebirina meşeke qanûnî û aştxwazane, dikevîne ber êrîşa hovane ya hêzên rejîma Komara Îslamî a Îranê û mixabin 14 kes ji welatiyên

Ez dixwazim di vê nivîsarê de li ser kompiloya beşkirina xwendinê di

Gavek Din Ya Paşverû

(dehsala 60'an ya Rojî) piştî xebat kir ku ew destkevîtinê jinan ên du

Zanîngehên Îranê li ser bingeha zayendê di navbera keç û kuran rabivestim, kompiloyek ku ji aliyê nûnerên Meclîsa Şêwra Îslamî ya Îranê (Parleman) de hate berbas û tevî nerazîbûneke zaf, hem ji aliyê raya giştî li Îranê û nemaze jinan û hem ji aliyê çend kes ji nûnerên Meclîsa Îslamî berbirû bû.

Divêt berî her tiştî îşare bi vê çendê were kirinê ku rejîma Îranê her li destpêka bidestve girtina desthilatê di Îranê de, bi pêkanîna asteng û pirsgirêkan bo gişt jin û keçên Îranê, xwestiye ku rola wan di civakê de kêmrang bike. Her çend ku di destpêka desthilatdariya xwe de karî heya asteke zaf serkeve, lê wê siyasetê nekarî bêtir bidome û jinên xebatkar û azadîxwaz yê Îranê ji rêya xwendin û perwerdekirina xwe karîn vê rejîmê di gelek waran de neçar bi pêşvekişandinê bike.

Ger em lêniherînekê li ser hejmara şagird û xwendekarên jin û keç di salên piştî hatine ser şola rejîmê bikin, ji me re eşkere dibe ku astê xwendina wan ber bi zêdebûnê çûye û ev yeka bûye sebêbê pişkdariya zêdetir a jin û keçan di bazara kar de. Bo mînak li gor çavkaniyan, hejmara jinên şagird û xwendekar bi nisbet gişt nifûsa Îranê a jordeyî 10 saliyê, ji %15 di sala 1976'an bo %17 di sala 1986'an, %22 di sala 1991'an û %27 di sala 1996'an, gihîştîye û îro rojê pitir ji %60 ya pêkhateya xwendekarên zanîngehên Îranê jin in.(1)

Lewra vê yekê desthilatdarên rejîma Îranê xistiye nigeranî û tirsê û vê kerê ji dixwaze di rêya beşkirina xwendinê di zanîngehên Îranê de a di navbera keç û kuran de ber bi pêşveçûna vê pêvajoyê rabiwestin.

Bi nav nûnerên Meclîsa Şêwra Îslamî ya Îranê li ciyê pêşkêşkirina gelaleyên aborî û mikumbûn li ser cî bi cî kirina wan, ku nebûna wan projeyan yek ji sebêbên herî bingehin yê zêdebûna bêkarî, îtiyad, îdz, xizanî, fehşa, hilatina mêjiyan, ji hev veqetiyên û ... di Îranê de ye, bi hîlbijartina rêyêke neserrast û nedirust bi hizra xwe dê bikare pêşiya hindêk ji wan pirsane weke zêdebûna daxwaza cudabûna jin û mêran di malbatan de yan jordeçûna astê temenê zewicîna jinan di Îranê de bigre, çimku kesên ku terhen han pêşkêşî Meclîsê dikin, li ser vê baweriyê ne ku jordeçûna astê xwendina jinan yê bûye sebêbê pêkhatina pirsên han!

Lê bi rastî zanist û perwerdehiya jinan yê bûye sebêbê pêkhatina pirsên han, yan nebûna dewleteke demokratîk û berpîrs ku hemû samana netewî a xelkê Îranê bona kirîna çek û alavên leşkerî, hevkarîkirin tevî girûpên terorîstî di welatên weke Îraq,

Lubnan, Filistin, Efxanistan, Sûdan, Erebiyana Seûdî û zaf welatên din ji bo neewlekirina van welatan, yan dewlemenkirina Uraniyomê û xebat ji bo bidestveanîna çekên etomî ku bi milyard dolaran di vê rêyê de tê xerckirin, bûye sebêbê çêbûna pirsên navhatî.

Bi nav nûnerên xelkê Îranê di Meclîsa

Îslamî de bi dana vê gelaleyê carek din dijberiya xwe tevî zanist û pêşkevîtinê di Îranê de û bê bihakirina mêjiyên û mirovên pîspor, akademîk û xwedî şiyar ku karîne bi cehd û tekoşîna xwe ber bi zanîngehê herin, nişan dan.

Bi giştî îdeolojî û bingeha desthilatdarên rejîma Îranê derheq jinan eva ye ku ew dibêjin erkên sereke yê jinan, maldarî, çêkirin û xwedîkirina zarokan û wd...e, lê pişkdariya wan di bazara kar de di qonaxa paşin de ye. Lewra her di destpêka desthilatdariya xwe de, siyasatên dijî jinan bi kar anîn û li dehsala 80'an a Zayînî

dehsalên berê ku bi xebat û tekoşîna xwe bidestve anîbûn, ji wan bistîne û tenê di warê perwerde û tendurustiyê de ku ew ji bo siyaseta cudahiya regezi û zayendî ji aliyê rejîmê ve zaf girîng bû, îzna pişkdariyê bide wan. Di hemû warên din de rejîma Îslamî di qanûn û kiryarên xwe de cehd kiriye ku jinan di bazara kar de dût bixe û yek ji rêyên dûrxistina wan di bazara kar de, pêşgirtina wan ji çûn di nava zanîngehan de û kêmkirina astê xwendinê û perwerdehiya wan di civakê de ye. Çimku keç û jinên nexwendewar û bêşiyar nikarin di civakê de xwedî çalakî û ektîv bin û di warê aborî ve serbixweyî hebin. Herwisa ji aliyêke din ve jî, jinên xwendewar nikarin her terze karekê ku bi dilê wan be, ji xwe re hîlbijêrin û tenê çend karek di civakê de bona jinan hatine diyarîkirin û karên girîng û bibandor weke xebat û çalakiyên siyasî, rêveberiyên leşkerî, Serok Komar, dadwer û zaf karên din ku bi giştî mêranê tèn hesabandin, bandoreke zaf girîng li ser dûrxistina jinan ji bazara kar û serxwebûna wan di warê aborî de daniye, çimku karên ku di rejîma Îranê de taybet ji bo mêran in, ev kar in ku xwediyê asta herî bilind ya rêzjêgirtin, desthilat û pere ye.

Li vir pirsyarek tê holê: Erê gelo, bi rastî jineke xwendewar dikare dayîkeke baş bo zarokên xwe be, yan dayîkeke ne xwendewar?! Bersiv rohn û eşkere ye, bê şik û guman xwendina jinan dibe sebêbê vê ku zarokên xwe bi başî perwerde bikin û bispêrne civakê, da ku bikarin xizmetê ji civaka xwe re bikin û jiyana civaka xwe ber bi nûjenbûn û pêşveçûnê bibin.

Di dawiyê de divê em bibêjin ku binav nûnerên Meclîsa Şêwra Îslamî ya Îranê ger bixwazin ev terê di Şêwra Îslamî de bipejirînin, bê şik dê tevî nerazîbûneke giştî ji aliyê gişt xelkê azadîxwaz yê Îranê û civaka navneteweyî berbirû be û zêdetir ji aliyê raya giştî a cihanê dê were dûrxistinê.

Jêder:

1. malpera "irwomen"

Lihevkirina YE'ê Li Dor Birêvebirina Hisarên Li Ser Îranê

Wezîrên Derve yê welatên endam di Yekîtiya Ewropayê de lihevhatin ku ambarbûyîyên aborî yê pejirandiyê Rêxistina Neteweyên Yekbûyî dijî Îranê ji ber nesekinandina xebatên mehandina Uraniyûmê bixin warê pratîkê.

Wan di rûniştina roja duşemî li Birûksela Paytexta Beljîkayê de cezayên li gorî biryarnameya 1737'an ya Konseya Ewlekariya NY'ê bi fermî pejirandin.

Biryarnameya han li Desambêra borî de hate erêkirin û li gor wê firotina her terze kereste û alavên teknîkî bi Îranê ku dikare li programên Etomî û mûşekî de bimifah be, hate qedexekirinê. Ceza herwiha destbisergirtina saman û sermaya 10 kompanî û welatiyên Îranî jî bi xwe ve digire.

Di vê rûniştinê de herweha gihîştine vê encamê, ger

ku Îran dest ji mehandina Uraniyûmê berde, YE'ê dê dirêjî bi haydan û îmtiyazên aborî yê pêtir bo Îranê bide.

HEVPEYVÎNEK LI SER REWŞA ZIMAN Û EDEBIYATA KURDÎ, BI EVDILE KOÇER RE

Hevpeyvîn: Letîf Epozdemir

Evdile Koçer kî ye?
Di sala 1977'an de li Sêrtê hatiye dinyayê.

Zanîngeha Anadolu beşa 'Kamu' di nivî de hişt.

Li Swêdê li Ûnîversîteya Uppsalayê li ser ziman û wêjeya kurdî heyamekê ders wergirt.

Gelek nivîs û çîrokên wî di kovar û rojnameyên kurdî yên wekî Jiyana Rewşen, Pîne, Azadiya Welat, Nûdem, Hîwa, Tîroj, Kovara W, de derketin.

Nivîs û çîrokên wî li gelek cihan bûn şano û kurteleyistîk.

Pirtûkên wî:

Govendistan (Weşanên Pêrî-2002)
Mirin (Weşanên Aram - 2006)

“EDEBIYAT AN JÎ BERHEMEKE HUNERÎ DI DU SÊ ROJAN DE ŞÎN NABE”

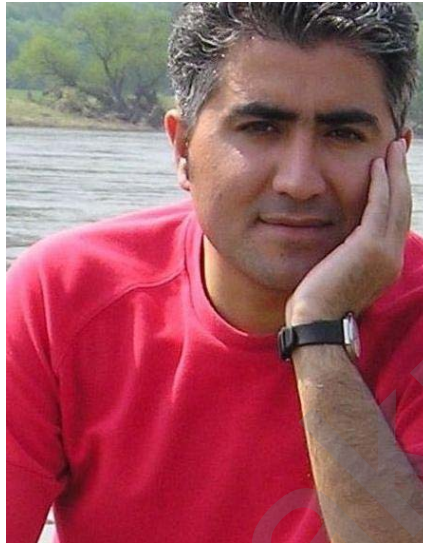
Rewşa Edebiyata Kurdî, îro beramber bi salên 80'î çavane. Li Turkiyê ku şertên nivîsandina bi Kurdî pariyeke azad bûne, çi fersend daye pêşketina edebiyatê. Gelo em dikarin bêjin ku xwendin û nivîsandin yekser dimeşin yan na..?

Erê rewş îro gelekî baştir e, berî 20 salan peyveke kurdî ji gelek kesan re dibû goristan. Lê îro entelijensiya kurd hêj di nava haleke sersar de qelama xwe dilebitîne, tu dibêji qey çavê li qanûn û deriyên Enqereyê dê tu carî neqerime. Edebiyat an jî berhemeke hunerî di du sê rojan de şîn nabe û bi çar gulan jî bihar nayê, divê dildarên kurdî bi şev û roj xepara erdanivîs û hunerê ya beyar bikin. Heke ev xepartî bi rêk û pêk û li gorî disîplîna hunera dinyayê bidome, civaka me jî dê bikaribe rojekê pala xwe bide bexçeyê huner û edebiyata xwe û jê bitamije.

Heke qesta te civaka me be, ji xwe nişên nû weke ku bi taya mirinê ketibin her ji xwe ji hebûna xwe dûr dikeve û xwe li ber zimanên din şêrîntir dikin, heq ew bû ku nişên nûhatî bi ser me nivîskaran de her biqêriyan da ku me berhemen baştir bihûnandina. Lê heke qesta te xwendin û nivîsandina nivîskar an jî nivîsevanên kurdî be. Ez bawer nakim ku bi hev re bimeşin. Ji xwe dema ku meriv ji hinek nivîskaran dipirse, ji zikê xwe têr in û pozê xwe li xwendinê xwar dikin. Psikolojiyeka wiha xerîb li ser wan heye ku, tu dibêji qey dibêjin, “Me xwendinê xetimandiye, pêdiviya me êdî pê tune, em êdî nivîskar in...” Lê ya rastî nivîsandin zaroka xwendinê ye, bêyî xwendinê jidil û biesq ew zarok -yanî nivîs- seqet tê dinyayê û dikeve ser rûyê rojname kovar û pirtûkan. **“BI ZOR Û DEHFDANÊ NE KURDÎTÎ**

ÇÊDIBE Û NE JÎ HÛŞIYÊN GOTINAN ÊN HUNER Û EDEBIYATÊ DIGIHIN. “

Di dîrokê de gelek caran rewşenbîrên Kurd bi sedema şert û zirûfên nexweş, neçar mane ku koçbar bibin û herne derveyî welêt. Herwiha li derveyî welêt berhemên

xwe amade kirine. Edebiyat di salên dijwariyê de li derve xwe parastîye. Sirgûn û xerîbî çi bandorek daniye ser edebiyata Kurdî?

Sirgûn û xerîbî helbet feydeyek pir mezin daye edebiyata kurdî ya modern, ku zimanê nivîsînê bi ser xwe ve were û ji gulebarandina asimilasyona serdestên Kurdistanê xilas bibe.

Sirgûnî berî her tiştî dike ku meriv fêrî ziman edebiyat û kulturê din bibe û dike ku meriv bi vî awayî gelek simbol motîf û metaforan bide ber hev û bi rêya edebiyatê veguhêzîne ser bedena civaka xwe. Heke meriv xerîbiyê ji xwe re neke goristanek, dikare ji civaka xwe re bike deriyê gotinê biriqî.

Lê wisa xuya dike ku kurdan baş sûd ji xerîbî û sirgûniyê wernegirtin. Me tevan bi çavê serê xwe dît ku dema pereyê hin kesan hate birîn dev ji nivîsa kurdî berdan. Yanî bi zor û dehfdanê ne kurdîtî çêdibe û ne jî hûşiyên gotinan ên huner û edebiyatê digihin.

Îro jî navenda edebiyatê xerîbiye yan êdî edebiyat dikare li ser axa xwe şîn bibe. Nivîskarên Kurd hewceye çi bikin ku edebiyat zêdetir li ser axa xwe xurt bibe.?

Ev deh sal e jî edebiyat li ser xaka xwe yanî li welêt şîn dibe. Vebûna hin navendên rojname û çand û hunerê li Bakûr îşaretên xêrê ne. Lê ya rastî bi haleke pir trajikomîk ve edebiyata me şîn dibe. Wisa bi dileke sar û bi helwestên pasîv ve huner û edebiyat pêş nakeve. Mesela helbestek çima di qehwexaneyeka Amedê, Sêrtê de nayê

xwendin ez hê jî fêr nakim, çima şanoyek li ser tenûra kurdan nayê lîstin. Û pîrsa herî girîng ev e: Çima hunermend û nivîskarên kurd dimînin li benda îktîdara dewletê û îktîdara belediyeyan? Helbet wezîfeya belediyên e ku peyva kurdî li her derî şîn bikin, lê heke ev çênebe jî heqê hunermendan tune ku li benda ti “xweda”yî bisekinin.

“DENG BÊJ PIRTÛKXANEYÊN KURDAN ÊN VEŞARTÎNE”

Dengbêjî, xalek gelek giring e di edebiyatê de. Herwiha edebiyata Kurdî ya devokî dengbêjiyê rumetek bilind hesab dike. Gelo Dengbêjên Kurd hetanî îro çi xizmet dane Edebiyatê?

Ji xwe tê zanîn ku dengbêj pirtûkxaneyên kurdan ên veşartîne. Ji bo hunera kurdan a modern divê her û her dengbêjên me çavkanî bin, û hemû gotinên wan divê bêne qeydkirin û terişandin.

Heke em dêna xwe bidin rêça rênasans û modernîteya dinyayê jî her eynî rastî xuya dike: Her tiştê nû li ser kelepora kevin ava dibe. Lê ji ber ku modernîzm wekî gelek tiştan di nava civaka kurd de mîna mirîşka serjêkirî ye û şaş têtê fahm kirin, îro bi tenê navê dengbêjan heye.

Heke ev dengbêjên me di destê van ewropîyan de bûna, dê stran metelok çîrok û destanên wan ji xwe re bixistana çem û robar û tê de bi şev û roj soberberî bikirana, dê her gotineke dengbêjan ji xwe re bixistana vîtamînen A,B,C û rojê sê danan bixwarana heta bi ser xwe ve bihatana. Lê welatê me mixabin di nava şikefteke tarî de ye.

“ÇEPÊN TIRKAN ÊN KU JI KANIYA DEWLETA VEŞARTÎ AV VEDIXWIN BI ZIMANDIRÊJIYA XWE VE AQLÎ ENTELJENSIYA KURDAN ÇELIQANDINE”

Tê gotin ku Niştîmanperwerî bi edebiyatê dest pê dike. Roman, berhemeke pir hêjaye di edebiyatê de. Herwiha, roman barkêşê gotara niştîmanperweriyê ye. Edebiyat û romana Kurdî çi tesîrek li doza Kurdayetî kiriyê?

Niştîmanperweriya kurdan mixabin ne xurt e, bi destê rewşenbîr û bi kopalê dewleta Tirk her tê manûpîlekirin. Nivîskar û rewşenbîrên kurdan di bin nîrê van berovajîkirin û manipulasyonan de qelama xwe dibin tînin û çend gotinan dibêjin. Bi taybetî çepên tirkan ên ku ji kaniya dewleta veşartî av vedixwin bi zimandirêjiya xwe ve aqlî entelijensiya kurdan çeliqandine.

Em bi rihetî nikarin bibînin ku şervanekî kurdan bi nav û dengê xwe ve bikeve ser kaxîzên edebiyata kurdî. Her kes behsa dîwarên bajarê xwe dike, her kes êşa dayikên xwe vedihûne, her kes çîroka xwe helbesta xwe ji welatê xwe re dike deriyê azadiyê, lê dema ku dor têtê ser kurdan ji

me re dibe qebahet. Jixwe du sê nimûne hene meriv şerm dike ku bixwîne tu dibêjî qey di berhemên xwe de dixwazin bibêjin ku "Kurd ne niştimanperwer in...!"

Helbet ev jî bandora van manipulasyonên ku min jor behs kirî tê.

Di hinek berhemana de jî bi gotinên xav behsa "Kurd û Kurdistanê" tê kirin, helbet ev jî zirarê dide hebûna vehûnandina nivîs û hunerê. Di edebiyatê de meriv dikare bi gelek awayan, bi sembola û şimgeyên lihevhatî, bi metafor û nihêrînen veşartî ve behsa niştimanperweriya xwe bike. Mesela meriv dikare di berhemekê de çar hezar çavikên cihê veke û di her çavikê de jî meriv dikare dûmana gundekî şewitî bi cih bike, yanî ez dixwazim bibêjim ku huner rê dide gelek awayan.

"ROLA ZIMAN BO MILETAN ROLA MAN Û NEMANÊ YE"

Di Hişyarbûn û pêşketina netewan de rola ziman çiyê?

Rola ziman bo miletan rola man û nemanê ye! Di roja îro de ziman ji bo hebûna miletan bûye wekî "DÎN"eke modern ku bikaribin hebûna xwe pê biparêzin. Ziman ji bo her miletê bêhn û hebûn, reng û dirûv, ken û girîn, mifte û mala wan e!

Heke mesele millet-azadî-dewletbûn be, ziman ala ye, şûr û mertal e, gule û berik e, tîr û kevan e, alaveke mezin ye, xweparastin û berxwedanê ye...

Heke mesele dîn be, meriv dikare taet û îbadetên xwe dia û kelaman bi zimanê xwe xwestir û rihetir bike, yanî ziman bang û zengila meriv e, secade û tizbî ye, cinet û bexçeyê herî mezin e! Ne xerîb e ku dewletê medreseyên kurdistanê girt, îro piraniya nivîskar û dildarên kurdî an jî feqetî û seydatiyê tînan jî de û bavê wan. Meriv dikare li ser vê yekê gelek xebatên doktorayî bike...

Heke mesele înternasyonalîzm û biratî be, jixwe her kes bi zimanê xwe di nava mala dinyayê de heye û bi rengê zimanê xwe dibe birayê hev...

Heke mesele siyasî û politîk be, bi fêrbûna zimanekî meriv dikare bêtir bikeve nav rihê civakê û tî de qayîşê bikêşîne û bigihîje armancên xwe yê siyasî û politîk...

Heke mesele edebiyat û çand û huner be: ziman av û xwîna berhemekê, reng û qîrîna listîkekê, kanî û bilbilê stranekê ye...

Lê heke mesele tiralî û xwexwapandineke ecêb û bêmane be, jixwe meriv nikare tiştekê ji vê malxirabiyê re bibêje

Pêwendiya ziman û raman, ziman û edebiyatê çî ye? Berhemên edebî, hewceye li gor zimanên xwe yan li gor kesayetiya nivîskarên xwe werin binav kirin.?

Pêwendiya ziman bi edebiyat û ramanê re an jî bi celebeke hunerî re weke tevr û

bêrê ye, di hûnandin û xepartiya berhemekê de destebirakiya hev dikin. Lê ew çendî nêzî hev bin jî, di karê xwe yê esasî de ji hev dûr in. Ziman weke çemekî di nav rihê civakê de diherike û mîna nefelekê ji nû ve xwe divejîne. Edebiyat û huner jî vegotina rihê wê civakê ye. Filankes an jî bêvankesek dema ku pirtûkekê binivîse heke ku ji rihê zimanê xwe qut bibe de nikaribe mesela biwêjêke biçûk tî de binivîse, an jî heke bixwaze stranekê bistre çiqas ku dengê wî xweş be jî de nikaribe peyveke kurdî bilêv bike. Heta agirê ziman geş nebe de tu carî pê li berhema hunerî jî nekeve.

Ya rastî berhema nivîskar ji kesayetiya wî/ê girîngtir e! Belkî nivîskarek ji bo nivîsandina berhema xwe -belkî jê re pere lazim e, an jî dixwaze ji bo hûnandina berhema xwe tecrûbe werbigire!- biçê firaxan jî bişû. Dema ku me berhemekê filankesekî/ê xwend divê ji me re nebe derd ka kesayetiya wî/ê çî ye? Lê bivê nevê li rojhilata malneketî berhemek mixabin bi kesayetiya nivîskar ve tî xwendin.

"BI YA MIN HEBÛNA ALFABE Û ZARAVEYAN NE PIRS Û KÊŞEYEK E!"

Pirs û kêşeya yekîtiya elfabe û zaravên di zimanê Kurdî de gelo wê çawa çareser bibe.?

Bi ya min hebûna alfabe û zaraveyan ne pirs û kêşeyek e! Helbet ev dihizirin ku dema yekîtiya alfabe û zaravayên kurdî çêbe, de jî ber xwe de yekîtiya kurdan pêk were û bi vî awayî de Kurdistan jî azad bibe, ev rastiyek e. Lê her dem çemê jiyânê wekî xwestek û rîtûelên siyasî yê rojane naherike. Min ê bigota bila berî her tiştî rewşên bîr û serkêşên civaka me xwe fêrî alfabe û zaravayên din ên kurdî bikin, lê dema ez dibînim hêj ku zaravayên xwe nizanin û hêj ku navê gundê xwe yê bi kurdî nizanin bi zimanê serdestan qala yekîtiya zimanê xwe dikin, ez dibehcim û dimirim...

Ev mesele bêtir dikeve ser hêz û şiyana kurdan ya siyasî û entelektûelî.

Lê helbet heke rojek ji rojên Xwedê li çar parçeyên Kurdistanê jî li gorî rewş û hereketên xwe çar dewletên Kurdistanî yê cihê jî ava bibin, heke her sê zarava jî bi wext re bêtir ji hev dûr Kevin û her yekî bibin zimanek û di dibistanên Kurdistanê de her sê ziman(kurmancî, soranî, zazakî...) bi hev re bêne xwendin, bila ti kes ji vî netirse û nexe hewlohawar.

"BI DU SÊ GULAN BIHAR NAYÊ"

Xuya ye di edebiyata Kurdî de, helbest zêdetir pêş ketiye. Çima? Helbesta klasîk a Kurdî û ya nûjen bi çî şeweyî divê ji hev werin cuda kirin, yanî çî ferq di navbera wan de heye.?

Helbesta kurdî ne ku pêşketiyê, -bila ti kes li min negire!- bi tenê hejmara helbestan roj bi roj zêde dibe. Helbet bi du

sê gulan bihar nayê, lê dema ku em helbesta îro noqî zimanê kurmançî bikin, gelo de çend jê tî de bibin av û de çend jê bi ser Kevin û hikmê wê ava zimanî bikin. Weke gelek fenomenên din, helbestnivîsîn jî li ba me şaş tî fam kirin. Helbestek divê bikaribe hemû peşxana zimanê xwe di bin çengê xwe de bisitirîne. Helbestnivîsîn ne bi tenê fêrbûna gramer, rêzkirina du sê gotinên sor û eletewş e! Dema behsa xwendina helbestê bête kirin, çima em hê jî bêriya Baba Tahîrê Ūryan, Melayê Cizîrî, Feqîyê Teyran dikin, bila her kes ji xwe biperse! Ji ber ku helbestek di zimanekî de divê bibe kakilê gûzekê, rihê çivîkekê, şîrê şêrekî û şîva şivanekî...

Xebata di warê ziman û gramera Kurdî de bese yan na. Hewcehî îro zêdetir bi çî heye? Gelo mumkune ku di pêşerojê de (rojên pêş de) ferhengek mezin ku jî hemû zarav û devokên kurdî pêk hatiye çê be. Ji bo vî karî hewceye çî were kirin ev wezîfeya girîng hewceye ji aliyê kî ve were pêk anîn. ?

Wezîfeya pêşin dikeve ser milê Enstîtuyên Kurdî, Hikûmeta Başûr û Belediyeyên Bakûr. Helbet gelek dereng jî ma, lê kurd dikarin li Amed û Hewlêrê Navendekê ji bo ferheng û wergerê vekin. Îro îmkan û derfetên kurdan tîra vî yekê dikin, lê nikarin xwe organize bikin û tovê pêşeroja xwe bireşînin. Heqê serkêşên kurdan tune ku di nava îktidara xwe ya rojane de pêşeroja zarokên vî welatî bidin ber sersariya xwe. Welatek miletek bi kitêbxane, ferheng û pêşketina çand û hunera xwe ve di nava aqilê dinyayê de tî pîvandin, ne ku bi slogan, qîrewîr û bejn û bala xwe ve...

Civakek bêyî pirtûkxaneyê mezin, bêyî her çêştî ferhengên qerase, bêyî wergerandina pirtûkên girîng û kilasîk wekî kerr û lal û shektan e!

Avabûna Navenda Nivîskarên Kurd

Di daxuyaniyê de roja 12.11.1385(01.02.2007)an, Desteya Damezrîner a Navenda Nivîskarên Kurd, avabûna

navenda han ragihand.

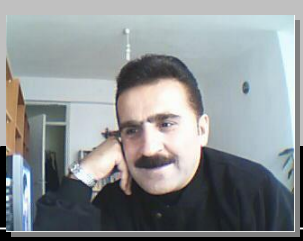
Li gor daxuyaniyê, Navenda Nivîskarên Kurd di hizrê de ye ku nivîskarên Kurd li cem hev kom bike û xaniyekê avabike ku xebat û çalakiyên "menewî", karî û kêrhatîbûna nivîskarên Kurd, hizir û pênivîsa wan ji bo nivîsîna evîndariyê, pêşde bibe.

Her wiha di daxuyaniyê de navê Peyman Yariyan, piştî anîna navê endamê Desteya Damezrîner, weke berpîrsê demkî yê navendê hatiye.

E-Mail: kurd_writers@yahoo.com

GERDÛNÎBÛNA MIROV

ADAR JIYAN
adarjiyan@mynet.com

Em di gerdûneke têkel a ku gelek mezinahî û dorfirehiyên bêserûber di xwe de dihêwirîne de dijîn. Ligel ku mirovahî li gorî zanîn û zanebûna xwe hin tevliheviyên dinê dadihûrîne û pêşve diçe jî, gelek tiştên têkel ên ku hêj nehatine veçirandin û çareserkirin hene. Belê dîsa jî divê tiştên ku ji hêla mirovahiyê ve hatine dîtin û vedîtin tu car kêm û biçûk neyên dîtin.

Di vê gerdûna bêserûber de mirov wekî misqalê zer tê hesabandin. Belê mirovahî bi hiş û aqilê xwe yê pêşketî bi ser gelek sir û pinan vebûye û gelek tiştên ji xwe mezintir kiriye. Ango mirov bi saya aqilê xwe gihîştîye vê merheleya berz û negihêj. Mirovahî heta beriya niha bi çend sal jî bi baweriya ku roj li hawirdora dinê digere/dizivire, tevdigeriya. Belê piştî nûvedaniya gîloverbûna dinê û nasîna pergala rojê, têgihîşt ku دنیا û gelek gerstêrkên din li dora rojê dizivirin. Û têgihîşt ku roj jî di nava komstêrkên asîman de tenê wekî stêrkeke birçoq tê hesabandin.

Bêşik, heyîne herî hişmend û aqildar mirov e. Belê ew hişê ku ji bo mirov wekî xelatekê hatiye dayîn, bi du awayan tê bikaranîn. Yek, hişê ku bi awayekî erênî û yê din jî hişê ku bi awayekî neyinî tê bikaranîn. Ango mirov her gav aqilê xwe di riya başî û xêrdariyê de bi kar neaniye. Gelek caran aqilê xwe di suxreya bêxêrî û bêkêriyê de bi kar anîye. Bo nimûne; mirov bi saya aqilê xwe, xwe gihandîye radeya herî bilind û payeberz; belê dîsa bi saya aqilê xwe, xwe daxistiye pileya herî serberjêr. Bi saya aqilê xwe, zanîn û teknolojiya îroyîn bi dest xistiye; belê dîsa bi saya aqilê xwe ew zanîn û teknolojiyê tenê ji bo berjewendiyên xwe yên kesane bi kar anîye. Bi saya aqilê xwe gerdûn û feza nas kiriye; belê dîsa bi saya aqilê xwe parzemînen dinê parçe parçe kiriye û sinorê dijminahiyê li dora xwe gerandiye. Bi saya aqilê xwe jiyaneke aram û têkûz pêk anîye; belê dîsa bi saya aqilê xwe ew jiyana xistiye bin xizmeta ezîtiya xwe. Bi saya aqilê xwe alav û amrazên teknolojiyê pêk anîye; belê dîsa ew alav û amrazên pêşketî, di riya şer û pevçûn û komkujiyên dinê de bi kar anîye. Bi saya aqilê xwe pergala qanûnên gerdûnî pêk anîye; belê dîsa bi saya aqilê xwe ew pergala di xizmeta berjewendiyên xwe yên desthilatdar de xebitandîye. Bi saya aqilê xwe, xurek û vexurekên dinê afirandîye; belê dîsa bi saya aqilê xwe ew xurek û vexurekên bêsinor ji bo nefsa canê xwe ji ber mirovan manî kiriye.

Divê pêşî rol û rista aqil li ber çavan were girtin ku cudatiya navbera mirov û ruhberên din were fêmkirin. Heke na tu kes nikare behsa berhemdariya mirov û pêwendiyên wî/wê yên gerdûnî bike. Ji lewre beriya aqil, tiştên ku ji nezanî li ser mirov dihatin ferzkirin hebûn. Hê gelek kesên ku ji zanîna gerdûnî bêpar mane û nawkazin rol û hêza aqil bibînin jî hene. Çi ne ev tiştên dereaqil û derezanistî? Gogegot, bawerî û nezanî. Ev her sê tişt jî hem durrî aqil û hem jî durrî zanistê ne. Ev her sê tiştên bêbingeh wekî kelem û astengiyên asê li ber hiş û zanîna mirov hatine raçikandin. Mirovahiyê ew her sê astengiyên bêoxir bi saya zanîn û hişmendîya xwe ya pêşketî hin bi hin ji holê rakir û xwe spart aqilê xwe yê ku mû diqelêşe. Îro ro her tişt bi saya aqil û zanîne çareser dibe. Tiştên ku durrî aqil û zanîne be, her wiha durrê rastî û çareseriyê ne jî.

Mirov tiştên heyî bi navgîniya sehekiyên xwe dihîshîsîne. Bi saya van sehekiyan gelek zanîn û daneyên ku bi dest dixê di hişmendîya xwe de vedîşêre. Taybetiya mirov a sereke ku wî/wê ji heyîn û heyberên din (ên candar) vediqetîne, hişê wî/wê ye. Tiştê ku mirov ber bi zanebûn, nirxandin, darizandin û behreyên afirîner ve dike hiş û aqilê mirov e. Mirov bi saya aqil xwe ji radeya lewir û ajaltiyê rizgar dike. Aqil, her wekî din jî mirov ji dozîneyên lewriyê di durrî dixê û wî/wê ber bi lêkolîn û dahûrandînên analîtîk (dahûranî) ve dike. Heke ne wisa bûna, tu cudayeti di navbera mirov heyberên din de nedîma û dê mirov jî wekî heyberên din da asta lewirtiye de bimana. Belê ne wisa ye. Mirovê hişmend û gerdûnî, ji do heta îro ligel aqilê xwe zanîn û behredariya xwe jî pêşve birîye; hest û bestên xwe kemilandîye; rol û rista xwe ya dîrokî lîstîye; di fezaya bêserûber de lêgerîna heyîn û heyberên pêşketî kirîye. Belê dîsa divê mirov, aqilê xwe yî afirîner û pêşketî her gav ji bo aramiya mirov û di riya mirovahiyê de biserifîne.

Heta ku mirov alav û amrazên ku bi destê xwe afirandîne nexê suxreya aramî, şadî û şadimaniya mirovahiyê. Berî her tiştî divê aqilê mirov bikeve xizmeta mirovahiyê. Heke na, tu fêdeya aqilmendiya mirov jî namîne. Lewre gerdûnîbûna mirov girêdayî hişmendîya mirov a dahûranî û gerdûnî ye.

Kaniya Helbestan

Cimata Keniyan Sadiq Eskerî

Ger rojekê stêrka bextê te
Ji esmanê jîna te were koçber kirin,
Ger rojekê sorgula heza te
Beriya bişkvitînê were per per kirin,
Dil bibe meskenê keserên giran û
Payze şûn warên xweziyên cih nehatî
Renge hingî tu bi min re bibî yar
Ger rojekê tu jî wek min
Bi lehiya hêsrên çavan girê kovanan radey,
Hêviyên dilê te di nava dergoşê da werin
kuştin û
Xweziyên te bi guneha mezin bûnê bihên
hepsîkirin
Renge hingî tu bi min re bibî yar

Ger rojekê tu jî wek min
Şahidê mirina hêviyên dil bî û
Keniyan te şîniyê ji bo
Nemana xweziyan bigêrin û
Çav bibin gerên şîn û
Dil bibe cimata kenîyan
Renge hingî tu bi min re bibî yar
Renge hingî tu min bi tenê nehêlî
Ji bo nemana rondikên çavên min bibî bendav
Ji bo vejyana hêviyên min bibî eger
Ji bo ji dayik bûna xweziyên min bibî çavkanî
Ji bo şahîya dil bibî koşkek mezin
Renge hingî tu ji bo min bibî mexlûqek li
cihê xaliq.

Derdê Evîne Serbest Urmîye

Duh berî sibê
Bi dengê dîk
Hişyar û guhdar bûm
Di peyvand
Pir bi tan û naz
Sibêde bayê tennazê berê bîskan
Reşe bayê deşta Koyê
Ka li te çîye
Te li ber çî te huşêş û guregur?
Ma nizanî
Diherimîne li me dildar û bilberên nazik xeyal
Sibêde xevnên evîne?!
Serî hilda dişikestiyê reşe ba
Hate bersiv
Ji nazke bayê ne dildar ê bilber xapînok
Çîye cem te evîn?
Xwe bipirse carê ji dil
Ka te kêşaye derdê evîne qe?
Da binalî weke min dem û gavê!
Çûne li ber te dilber û qet dilketî?
Da bizanî dikşînim çî
Min
Huşêş, ah û fixan
Dî xev de mayê ne dilovan
Ne li êşa ser e
Dîn û dilê destê evîne
Ya ku tu qet fêm nakî jê
Li benda dil û soza dilberê
Hûnan min sed awaz û stran
Hêvdengê bilbala cigêr bixwîn
Yên ku ji te re janeser in
Lê
Nezanî ku ya min dilketî
Hezjêkiriya xortê xelkê bû
Çû
Birin tev xwe hiş û aqil
Ne ma li benda min û
Ne awrek bi dil da min
De ka bêje
Ji evîne çî fêm kir te?
Durr kev ji min
Ne evîndarî tu
Da binalim ez bi êşa xwe

HÛN BI HEVRE XURTIR IN!

Lokman Polat

Partiya Demokrat a Kurdistan a Rojhilat, partiya damezrevanê Komara Kurdistanê a Mahabadê ye, partiya serokê nemir Qazî Mihemed, Qasimlo û Şerefkendî ye. Di dîroka siyasî ya kurd û Kurdistanê de ciheke taybetî ya Hizba Demokrat heye.

Ev sî salin ku ez tevgera azadîxwaz ya siyasî ya kurd li her çar parçeyên Kurdistanê dişopînim, Hizba Demokrat heta niha tu tişteke xirab pêk neaniye, tu çalakîyeke nebaş nekiriye û herweha tu dem zirarê nedaye doza netewa kurd. Hizba Demokrat partîyeke modern e û kar û xebata xwe de, di siyaseta xwe de partîyeke serketî ye.

Dema ez pê hesiyam ku Ebdula Hesendade û hinek kadirên partîyê ji partîyê veqetiyane, ez li ber ketim. Nakokiyên nav partîyê û veqetandin partîyê qels dîke û tu faydeyê nade têkoşîna azadiya gel û rizgariya welat, berevajî wê zirarê dide doza netewa kurd.

Di nav van sî salên ku min tevgera siyasî ya kurd şopandîye û ez bi xwe bûme şahidê gelek tiştan û herweha ji nêz ve ji cudabûn û veqetandinên di nav partîyên kurd de bûme xwedî agahdariyan, bi kurtahî tecrûbeyên sî salan dide nîşandan ku gelek caran di nav partîyên kurd de cudabûn û veqetandinên grûpî çê bûne û zirarê dane hêza tevgerên siyasî yên kurd. Veqetandin û parçebûna partî û rêxistinên kurd hêza

siyasî û rêxistinî ya kurd zêfî kiriye, xebat sar kiriye, têkoşîn pasîf kiriye, pêşveçûn lawaz kiriye û di her warî de qelsî pêk aniye.

Kes û grûpên ku ji partîyên xwe vediqetin, ji

partîya xwe ya berê bihêztir, moderntir û çalakîyê danamezrînin. Veqetandina wan qelsiya wan e û ew di serî de li siyasê hinek germ dibin û paşî anku piştê demeke sar dibin, li hemberê bûyeran xemsar dibin û gelek kadirên siyasî ku veqetiyane bi şeweyê xemsarî xwe dikşînin kuncîka xwe û li mala xwe rûnî dikin, têkilê tiştên siyasî nabin yan jî di siyasê de gelek pasîf dimînin.

Dîroka siyasî ya partî û rêxistinên kurd û Kurdistanê û bi taybetî jî yên kurdên bakur vê rastiya ku min anî zimên bi gelek cureyan û hercar raxistîye ber çavên mirov. Kurd bi hev re xurtir in. Ji hev veqetandin wan bi hêz nake, qels dîke.

Di nav partî û rêxistinên siyasî de helbet dê nakokiyên şexsî û pîrsgirêkên îdeolojîk, siyasî û rêxistinî hebin. Ya girîng ev e ku; mirov bi bêhneke fereh, bi tolerans û bi metoda îqneyê hevûdu serwest bike, bi hev bawer bike û pîrsgirêkan çareser bike. Tu pîrsgirêkeke ku çareserîya wê tunebe nîn e. mirov bixwaze dikare ji hemû pîrsgirêkan re

çareserî bibîne û nakokiyên şexsî ji holê rake.

Binêrin, qelsbûn û hêzbûna Hizba Demokrat tenê Kek Mistefa û Ebdula Hesenzade û Hesen Restigar û endamên partîyê eleqeder nake, hemû kurdên welatperwer yên herçar parçeyên Kurdistanê eleqeder dîke. Bi qelsbûna Hizba Demokrat tenê hûn naêşin, em jî diêşin anku hemû kurdperwer pê diêşin. Bi qelsbûna Hizba Demokrat dijminê dagirker, olperestên paşverû şad û bextiyar dibin, keyfa wan tê. Di herçar parçeyên Kurdistanê de serketin û pêşketin keyfa hemû kurdperweran tîne, kurdperwer şad dibin, dagirker qehr dibin.

Bawer bikin, dema Xanî Bilûryan ji Hizba Demokrat veqetîya û çû mil da partiya sosyal şoven –Tudeh-ê ez pê êşiyam, gelek aciz bûm. Herweha dema Kek Celîl Gadanî veqetîya dîsa ez aciz bûm, lêbelê dema gotin Kek Celîl Gadanî û hevalên xwe veqetiyane û bi Hizba Demokrat re bûne yek, keyfa min hat û ya tev kurdperweran hat.

Lê mixabin carek din girûpa Celîl Gadanî û Hesen Restigar ku sala 1988'an ji PDK Îranê veqetîyan û bi xurtî dijberîya Dr. Qasimlo û Dr. Şerefkendî jî dikirin, piştî veqetiyana xwe di sala 1996'an vê care rihet nerûniştin û Ebdula Hesenzade jî bi xwe re birin û me dît ku wan roja 06.12.2006'an cudabûna xwe ji PDK Îranê îlan kirin. Bi vî karê xwe, wan carek din derdek giran ji xebata siyasî û neteweyî ya azadîxwazên Kurdistan a Rojhilat bi serkêşîya PDK Îranê xistin û dilê dijminên Kurd ji xebatkarên Kurd xweş û şad kirin.

Ji bo bersîvdana Xaçpirsa hejmaran (Sudoku)yê, tenê van sê xalên jêrîn berçav bigirin:

1. Hejmarên 1-9'ê di xet(xêz) û stûna serjêr de tenê carekê dubare dibe.
2. Hejmarên 1-9'ê di xet(xêz) û stûna çeprast de tenê carekê dubare dibe.
3. Hejmarên 1-9'ê di nava çargoşeke 3×3 de tenê carekê dubare dibe.

Bersiva Sudoku a Hejmara 55'an

7	1	9	2	4	3	5	6	8
8	2	4	7	6	5	9	1	3
5	6	3	8	1	9	4	7	2
1	4	2	9	3	6	7	8	5
3	8	5	4	2	7	1	9	6
6	9	7	5	8	1	2	3	4
2	3	6	1	9	4	8	5	7
4	5	1	6	7	8	3	2	9
9	7	8	3	5	2	6	4	1

Xaçpirsa Hejmaran (Sudoku)

7		8	3		5	4	9	
	3		1		9	5		
5					4	1		6
8	7		2			9		3
				5		6		7
1	6	3				2	8	5
3	8	2	5	4	1			9
9					2		5	1
		1	9	7	8	3	2	

Lehenga Çîroka Nivîskarê Navdar Yê Çekî "Jaromir Stetina" Keçek Kurd E

Pirtûka nivîskarê navdar yê Çekî, "Jaromir Stetina" bi navê "Stoleti Zazraku" (sedsala mucizeyan) derket. Di çîrokê de êş û perîşaniya sedsala 20'an bi îroyî wek mucizeyên sedsalê tê bi nav kirin.

Dr. Yekta û "Jaromir Stetina"

Yek ji lehenga çîrokeke Stetina yê jî keçek Kurd a Başûr e. Yavçik aşvan e û di bin çiyayê Rost de dijî. Çîrok zilm û zordariya Sedam Husên ya ser Kurdan bi minakan tîne ber çavê xwendevanan. Navê çîroka li ser keça Kurd, "Pênc car pênc tiliyên Yavçika aşvan" e. Di dawiya çîrokê de Yavçik ji aliyê eskerên Sedam ve tê revandin û esker li Hewlêrê dest davêjinê.

Nivîskar "Stetina" di heman demê de rojnamevanek naskirî û Senator e jî. Senator "Jaromir Stetina" di salên 90'ê de li Turkiyê hat girtin û 6 sal ceza xwar. Piştî 6 mehan ew teslîmê Komara Çekê kirin ku cezaya xwe li vir bikişîne, lê bê guman hate berdan. Senator "Stetina" yek ji senatorên herî navdar yê welatê Çekê ye û ew dehan sal in ku di kêleka me de kar û xebatê ji bo gelê Kurd dike.

Li gora agahiyan, ev pirtûk di demeke ne dirêj de ji aliyê Radyoya Dengê Ewropaya Azad, Radyoya Amerîka û Radyoya Îraqê Azad dê bi zimanê Kurdî were wergerandinê.

Dr. Yekta Uzunoglu

Rêjîma Sûriyê Dîsa Behsa Kurdên Bênişûs Dike

Di civîna Komîteya Navendî ya Partiya Bees a desthilatdar li Suriyê de, careke din li ser pîrsa Kurdên bênişûs hate rawestandin. Serokê Sûriyê di civîna han de behsa vê kêşeyê kiriyê û gotiye ku "ji bo peydakirina çareseriyekê ji bo dayîna nasnameyan ji bo biraderên li Hisiçayê lêkolîn têne kirin".

Li gorî çavkaniyên malpera "Suria News"ê, serokê Suriyê gotiye: "Tiştê ku ji me re derdikeve, ji wan [Kurdan] re jî derdikeve; û tiştê ku ji me tê

xwestin, ji wan jî tê xwestin." Bi vê gotinê ew dibêje ku Kurd û Erebên li Suriyê xwedî heman maf in. Li Suriyê Kurd têne çewisandin û mafên wan ên neteweyî û yên mirovan têne binpêkirin. Ew di destûra Sûriyê de wekî neteweya duym li Suriyê nayên pejirandin.

Berî niha rêjîma Suriyê gelek caran soz daye ku nasnameyên sûrî li Kurdên "biyani" vegeşînin, lê sozên xwe bi cî neanîne. Di 05.10.1962ê de, hikûmeta Sûriyê di çend seetan de nasnameya sûrî ji bêtirî 120 hezar Kurdên niştecîyên bajarên li parêzgeha Hisiçayê li Kurdistanê Suriyê kişand û ew bê maf û wekî mirovên "biyani" hiştin. Li gorî agahiyan rêxistinên mafên mirovan ên navneteweyî, hejmara Kurdên bênişûs îroj digihê bêtirî 250 hezarî.

Evîndarên Valdaroyê; 5000 Sal In Di Himbêza Hev De Ne

Li herêma Valdaroya Îtalyayê de di erkolanek arkeolojîk de; du îskeletên di himbêza hev de hatin dîtin. Li gor agahiyan arkeologan yek ji îskeletan yê mînekê ye û ya dinê jî yê jinekê ye û 5000 salî ne. Arkeologan navê evîndarên Valdaroyê li

wan kirin. Seroka grûba arkeologan; "Elena Menotti" ragihand ku, herdu jî bi tîrê hatine kuştin. Tê ragihandin ku dibe ew jin û mîr zanibûne ku dê werin kuştin.

PUKmedia

Berpirsên Leşkerî Yên Amerîkayê:

Îran Di Îraqê De Bombeyan Didanê

Li gorî nûçeyên Radyoya "Farda"yê, roja yekşem, 11'ê Şibata 2007'an, berpirsiyarên Leşkerî yên Amerîkî li Îraqê de, di civînekê de bi nûçegihan re, pirtik û kerên mayî yên hin bombeyan nîşan dan ku tê gotin Îranê ew dayîne terorîstan.

Yek ji rayedarên bilind yên hevalbendan ji nûçegihan re got ku ev bombeyên "EFP" ku li ser rê û cadeyan tîne dayîn û dikarin nava otombêlan jî biteqînin, bi dizî ve ji rêya Îranê bo Îraqê haitne anînê. Çend ker û pirtik ji van bombeyan ji nûçegihan re hatin nîşandandin. Jêderên han gotin, tenê Îran e ku di herêmê de dikare bombeyên wiha çê bike.

Arteşa Amerîkayê dibêje ku ev alev li Îranê tîne çêkirin û bi fermana rayedarên herî bilind yên Komara Îslamî ya Îranê ji Îraqê re tîne şandin.

Berpirsiyarên Amerîkî û Îngîlîsî gelek caran Îran bi piştevaniya malî û leşkerî ji girûpên terorîstî û radîkal ên Şîî tawanbar kirine.

